

1968 மார்ச் 19]

இணைப்பு III

[574-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நிலைமை, 1967-68.

ஆய்வுரை.

1. தொழிலாளர் நிலைமை குறித்த சட்டங்கள் இந்த அறிக்கையில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இச்சட்டங்கள் அடியிற்கண்ட வகைப்பாட்டில் அடங்கும் :—

- I. நிறுவனங்கள் குறித்த சட்டங்கள்.
- II. ஊதியம் குறித்த சட்டங்கள்.
- III. தொழில் தகராறுகள் குறித்த சட்டங்கள்.
- IV. சமூகப் பாதுகாப்பு குறித்த சட்டங்கள்.
- V. தொழிலாளர் நல ஏற்பாடுகள்.

இவை தவிர, எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது குறித்தும், வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சி பணி குறித்தும் தனித்தனி அத்தியாயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

I. பணிமனைகள் குறித்த சட்டம்.

2 1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம்.—ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 6,994 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 467 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டன. 284 தொழிற்சாலைகள் பட்டியலில் இருந்து அகற்றப்பட்டன. இதனால் ஆண்டு இறுதியில் இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 7,177 ஆகும்.

சென்ற ஆண்டில் ஆய்வாளர்கள் 11,763 ஆய்வுகளை செய்திருக்க இந்த ஆண்டில் 11,235 முறையான ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன; மேலும் இந்த ஆண்டில் 1,190 சிறப்பு ஆய்வுகளும், 585 பணிமனைகளில் குடியிருக்கிற கிழமைகளும், 231 பணிமனைகளில் திடீர் ஆய்வும், 334 பணிமனைகளில் இரவு நேர ஆய்வும் செய்யப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் இத்தகைய ஆய்வுகள் 2,550 பணிமனைகளிலேயே செய்யப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த ஆண்டில் தொழிற்சாலைகள் சட்டம், பிற தொடர்பான சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளை மீறிய 859 தொழிற்சாலை நிர்வாகங்கள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. சென்ற ஆண்டில் 750 தொழிற்சாலை நிர்வாகங்கள் மீதே வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

1966-67-ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த விபத்துக்கள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு:—

ஆண்டு.	சாதாரண விபத்துக்கள்.	மரண விபத்துக்கள்.
(1)	(2)	(3)
1966	18,884	42
1967	19,268	25

[1968 மார்ச் 19]

இது வரையில், 264 தொழிற்சாலைகளில் காப்பு ஏற்பாடு குழுக்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்ற ஆண்டு இறுதியில் 234 குழுக்களே செயல்பட்டு வந்தன.

3. தமிழ்நாடு 1947-ம் ஆண்டு கடைகள் நிறுவனங்கள் சட்டம்.— இந்த ஆண்டில் இச்சட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மதுக்கூர் பேரூராட்சியில் நீட்டிக்கப்பட்டது.

1966 முதல் 1968 வரையுள்ள மூன்றாண்டுக் கால தொடக்கத்தில் இச் சட்டத்தின் கீழ் வந்த கடைகள், நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றில் பணியாற்றியவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்.	சட்டத்தின் கீழ்வரும் நிறுவனங்கள்.	பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1966	187,770	208,162
1967	187,869	209,281
1968	188,843	209,424

இச்சட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வாளர்கள் 1967-ம் ஆண்டில் 225,999 நிறுவனங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டனர்.

இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளையும் இச் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளையும் மீறிய 157 நிறுவன உரிமையாளர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. சென்ற ஆண்டில் 456 நிறுவன உரிமையாளர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

	1966.	1967.
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நீதி மன்றங்களின் விசாரணையிலுள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	33	27
இந்த ஆண்டில் வழக்கு தொடர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	456	157
தண்டனை விதிக்கப்பட்டவை	461	165
வசூல் செய்யப்பட்ட அபராதத் தொகையின் மொத்தம்.	ரூ. 7,970	ரூ. 2,184

மேற்படி சட்டத்தின் 41-வது பிரிவின்கீழ் 1967-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளருக்கு அனுப்பப்பட்டு அவரால் முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகள் குறித்த விவரங்கள் தருமாறு:—

1967 ஜனவரி 1-ம் தேதியன்று முடிவு செய்யப் படாமலிருந்த மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 303

இந்த ஆண்டில் வரப்பெற்ற மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 430

மொத்தம் .. 733

முடிவு செய்யப்பட்ட மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை. 512

ஆண்டின் இறுதியில் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை, 221

1968 மார்ச் 19]

இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இச் சட்டத்தின் 51-வது பிரிவின் கீழ் 7 மனுக்கள் முடிவாகாமல் இருந்தன. 6 மனுக்கள் இவ்வாண்டில் பெறப்பட்டன. 7 மனுக்கள் இவ்வாண்டில் முடிவு செய்யப்பட்டன.

இவ்வாண்டில் அரசாங்கம் மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. கடைகள், நிறுவனங்களில் டணிபுரிபவர்களும் அவர்கள் வேலை காரணமாக, உடிக் கடி பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களுமான பணியாளர்களுக்கு VI, VII IX X, அததியாயங்களில் விதித்துறைகள் பொருந்துமென்று அரசாங்கம் மேற் சொன்ன அறிவிப்பு மூலம் ஆணையிட்டது. இவ் விதித்துறைகள் னாதியத் துடன் கூடிய விடுமுறை நாட்கள், னாதியங்கள், குற்றங்களுக்கான தண்டனைகள், பல்வகை ஏற்பாடுகள் ஆகியவை குறித்தவையாகும்.

டைகள்—அனைவர்கள் துறை தொழிலாளர்கள் துறையுடன் இணைக்கப்பட்டதன் காரணமாக அரசாங்கம் இச் சட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்த் துறைத் துணை ஆய்வாளர்களையும் ஆய்வாளர்களாக நியமித்துள்ளனர்.

இந்த ஆய்வாண்டில் மேற்படி சட்டத்தில் 6, 52-வது பிரிவுகளின் கீழ் அரசாங்கம் 11 தற்காலிக விலக்குகளையும், தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் 8 தற்காலிக விலக்குகளையும் வழங்கியுள்ளனர். தொழிலாளர்த் துறைத் துணை ஆணையாளர் 101 நேர்வுகளில் தற்காலிக விலக்குகளை வழங்கினார்.

4. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் சட்டம்.— இந்த ஆய்வாண்டில் இச் சட்டம் செங்கறப்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அம்பத்தூர் நகரியத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.

1968-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ம் தேதியன்று உள்ளபடி 21,021 நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. இவற்றில் 7,738 நிறுவனங்களில் பணியாளர்கள் இல்லை. இந்த நிறுவனங்களில் 63,037 பணியாளர்கள் செயல்பட்டு வந்தனர். 1967 ஜனவரி 1-ம் நாளன்று 19,986 ஓட்டல் நிறுவனங்களில் 67,835 பணியாளர்கள் பணிபுரிந்து வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1968 ஜனவரி 1-ம் தேதியன்று டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையிலுள்ள கால அளவில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,54,437.50 வசூலாகியிருக்க 1967 ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரையில் பதிவுக் கட்டணமாக ரூ. 1,28,480.50 வசூலாகியது.

ஆய்வாளர்கள் சென்று பார்க்கவயிருக்கால் கண்டறிந்த பல்வேறு குறைபாடுகளுக்காக இந்த ஆய்வாண்டில் 303 நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடர ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டில் 835 நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டது. இவற்றில் 277 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டில் ரூ. 14,323.50 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் அபராதத் தொகையாக ரூ. 3,393 வசூலிக்கப்பட்டது.

1967-ம் ஆண்டில் தொழிலாளர்த் துறை அதிகாரிகள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டது குறித்து அல்லது அகற்றப்பட்டது குறித்து செய்துகொள்ளப்பட்ட 458 மேல் முறையீடுகளை மேற்படி சட்டத்தின் 19 (2) பிரிவின்கீழ் விசாரித்து முடிவு செய்தனர். 1966-ம் ஆண்டில் 424 மேல் முறையீடுகளே செய்துகொள்ளப்பட்டன.

1967-ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் இரண்டு தாற்காலிக விலக்குகளை வழங்கியது.

தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் குறித்த விதிகளின் 27-வது விதியின்கீழ் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள ஆண்டு விவரக் கணக்குகளைச் சேகரிக்கவும் சரிபார்க்கவும் புள்ளி விவர ஆய்வாளர்களையும் ஆய்வாளர்களாக அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது.

[1968 மார்ச் 19]

இம் மாநிலத்தில் ஓட்டல் தொழிலாளர்களது வேலை நிலைமையைக் குறித்து ஆராயுமாறு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தனி அதிகாரி தமது அறிக்கையை அனுப்பியுள்ளார். இந்த அறிக்கையை தொழிலாளர்த் துறை ஆணையாளர் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதி ஒருவருடனும் தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவருடனும் விவாதித்தார். ஆணையாளரின் பரிவுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

5. 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்.— 1967-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் 291 மலைத் தோட்டங்கள் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 17 புதிய மலைத் தோட்டங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 7 மலைத் தோட்டங்கள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. இந்த ஆண்டின் இறுதியில் 301 மலைத் தோட்டங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. 84,764 மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இம்மலைத் தோட்டங்களில் பணி புரிந்து வந்தனர்.

மலைத் தோட்ட ஆய்வாளர்கள் 511 முறை, முறையான ஆய்வுகள் செய்தனர். தவிர, 451 முறை சிறப்பு ஆய்வுகளையும் ஆரயிற்றுக்கிழமைகளிலும் ஆய்வு செய்ததன்றி திடீரென்றும் சோதனையிட்டனர். மேலும் அவர்கள் பதிவு செய்யப்படாத 223 மலைத் தோட்டங்களையும் செனது பார்வையிட்டனர். இவற்றையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதே இதன் நோக்கமாகும்.

அரசாங்கம் மலைத் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் மருத்துவமனை மருத்துவப் பணியாளர், லீட்டு வேலையாளர்கள், காவலர், கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பவர்கள், துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவருக்குச் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20, 21, 22-வது விதிகளினின்றும் விலக்கு அளித்தது. 1948-ம் ஆண்டில் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவின்கீழ் இதே மாதிரியான விலக்குகள் எல்லா மலைத் தோட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் அனைவருக்கும் 1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் 19, 20-வது பிரிவுகளின் விதித்துறைகளினின்றும் 1967-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி வரை அரசாங்கம் விலக்கு அளித்துள்ளது. மலைத் தோட்ட தொழிலாளர் வாராந்திர விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்து அந்து விடுமுறை நாட்களுக்குரிய ஊதியத்தை தேசியப் பாதுகாப்புத் திக்கு நன்கொடையாக வழங்க இயல்வதற்காகவே இத்தகைய விலக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1955-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 43 (3) விதியினின்றும் விலக்கு பெறவிழையும் மலைத் தோட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் விலக்களித்துள்ளது. ஆனால் இந்த விலக்கு சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டதாகும்.

மருத்துவ வசதிகள்.—19 எஸ்டேட்டுகளின் மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் 1967-ம் ஆண்டு ஒப்புதல் அளித்தது. இதனுடன் சேர்த்து அரசாங்கம் 262 எஸ்டேட்டுகளுக்கான மருத்துவத் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு 1967-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 5-ம் தேதியன்று நடந்த அதன் கூட்டத்தில் 1955-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 25 (b) விதியில் ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்குப் பரிவுரை செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தது. எஸ்டேட் மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெறும் உள்நோயாளிகளுக்கு சீருடைகள் வழங்க வகை செய்யும் வகையில் இத் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென மேற்சொன்ன குழு பரிவுரை செய்தது.

1968 மார்ச் 19]

தொகுதி மருத்துவ மனைகளை நிறுவுவதற்கான கால வரையரையை 1967-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை அளாங்கம் நீடித்துள்ளது. எல்லா எஸ்டேட்டுகளிலும் இத்தகைய மருத்துவ மனைகள் இன்னும் நிறுவப்படாததே இதற்குக் காரணமாகும்.

வீட்டு வசதி.—மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் பரிவுகளின் மேல் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான வீடுகள் குறித்த குறிப்பீடுகளை அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

1951-ம் ஆண்டு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்ச் சட்டத்தின் கீழ் 5,247 தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும் 33,313 தொழிலாளர் குடும்பங்களும் மலைத் தோட்டங்களில் வசித்து வந்தனர். 34,625 தர வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருக்க 1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியுடன் முடிவடையும் அரையாண்டில், 28,050 வீடுகள் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள தரங்கையோட்டிக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவதுத் திட்டக் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட கடன் உதவியைக் கொண்டு மலைத்தோட்ட உரிமையாளர்கள் 190 வீடுகளைக் கட்டி முடித்தனர். செயற்குழு பரிவுரை செய்துள்ளபடி மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவது குறித்து இந்திய அரசு முடிவு செய்யும் வரை இந்த ஆண்டில் புதிதாக எக்கடன்களும் வழங்கப்படவில்லை. மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான உதவித் தொகை, வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் இந்திய அரசு இப்பொழுது அனுப்பியுள்ளது. இத்திட்டம் மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு இப்பொழுது அனுப்பப்பட்டுள்ளது. கடன்-உதவித் தொகை குறித்த வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

குழந்தைகள் காப்பகம்.—குழந்தைகள் காப்பகங்களைப் புதிதாக கட்டுவது குறித்த எட்டு திட்டங்களுக்கும் தற்போதுள்ள குழந்தைக் காப்பகங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கான இரண்டு திட்டங்களுக்கும் மலைத் தோட்டத் தலைமை ஆய்வாளர் 1967-ம் ஆண்டில் ஒப்புதல் வழங்கினார்.

1967-ம் ஆண்டில் எட்டு நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது, இவற்றில் இரண்டு வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. எஞ்சிய 6 வழக்குகளும் நீதி மன்றங்களில் விசாரணையில் இருந்து வருகின்றன.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி ஆலோசனை வாரியம்.—மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவை அரசாங்கம் மாற்றியமைத்துள்ளது. மாற்றியமைக்கப்பட்ட இக்குழுவின் முதற் கூட்டம் கோவையில் 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 5-ம் தேதியில் நடைபெற்றது. 1955-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைத் திருத்த வேண்டுமென்று இக்குழு அரசாங்கத் திற்குப் பரிவுரை செய்ய முடிவு செய்தது. எஸ்டேட் மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுக்கு ஓரா மாதிரியான உணவு வழங்கவும் சிகிச்சை பெறும் அகத்தேயுள்ள நோயாளிகளுக்கு உடுப்பு வழங்கவும் எஸ்டேட் மக்களுக்குத் தூய குடிநீர் வழங்குவது குறித்துத் தக்க பரிவுரை வழங்குவதற்காக சிறிய துணைக் குழு ஒன்றை அமைக்கவும் வகை செய்யும் அளவில் இவ் விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென இக்குழு பரிவுரை செய்தது.

1967-ம் ஆண்டில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கம்பளி ஒன்றும் போர்வை ஒன்றும் தொழில் துறை மூலமாக வழங்கப்பட்டன.

1953-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தோட்டத் தொழிலாளர் விதிகளைச் சேர்ந்த 25 (b) (i) (ii) விதியை அரசாங்கம் திருத்தியுள்ளது. மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் மரபு, வழக்கம், கடந்த கால நடைமுறை காரணமாக எங்கெங்கு இலவச உணவு வசதி

[1968 மார்ச் 19]

அவர்களுக்கு இருந்து வந்ததோ அந்தந்த இடங்களில் மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெறும் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் இலவச உணவு வழங்குவது இயலும் வகையில் இவ்விதிகளை அரசாங்கம் திருத்தியுள்ளது.

மேலும், அரசாங்கம் 27-வது விதியையும் திருத்தியுள்ளது. மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் தங்களது தொழிலாளர்களுக்காக மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்தத் தவறினால் மிக அண்மையிலுள்ள தோட்ட மருத்துவ மனை அல்லது மருந்தகம் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகம் அல்லது அது போன்ற மருத்துவ மனை அல்லது மருந்தகத்தில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் தலைமை ஆய்வாளருக்கு இதனால் அதிகாரமளிக்கப்படுகிறது. மருத்துவ வசதிகளைத் தம் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கத் தவறிய மலைத் தோட்ட உரிமையாளர்களிடமிருந்து மருத்துவ வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கான செலவை வசூலிக்கவும் அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறது.

71 (i) விதியையும் அரசாங்கம் திருத்தியுள்ளது. வயது வந்த தொழிலாளர்கள் (ஆணியினும் பெண்ணினும்) நோய்வாய்ப்பட்டு அது குறித்த சான்றிதழ் அனுப்புங்கால் நாளொன்றுக்குக் குறைந்த அளவு ரூ. 1 ஊதியம் பெற இதனால் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1961-ம் ஆண்டு பேறு கால உதவிச் சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசாங்கம் விதிகள் இயற்றியுள்ளது. அவை 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியில் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வந்தன. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் பேறு கால உதவி வழங்கப்படுவது 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு இம் மத்தியச் சட்டத்தினாலும் மாநில விதிகளினாலும் முறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

மலைத் தோட்டத் தொழில் குழுவின் 12-வது கூட்டம் சென்னையில் 1967, ஆகஸ்டு திங்களில் நடைபெற்றது. இந்திய அரசைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தலைமையில் இக்கூட்டம் நடைபெற்றது. மலைத் தோட்டங்களில் வேலை வாய்ப்பு நிலையை ஆராய்வதற்கான தனி மனிதர் குழுவின் பரிவுரைகளையும் தொழிலாளர்கள் நோய்வாய்ப்படுங்கால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய வசதிகள் பற்றிய விதி முறைகளைத் திருத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட துணைக் குழுவின் பரிவுரைகளையும் இக் குழு ஏற்றுக்கொண்டது. மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்களை நியாய விலைகளில் வழங்குவதற்கு நியாய விலைக் கடைகள் அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெரிய எஸ்டேட்டுகளில் நிறுவப்பட வேண்டுமெனவும் முடிவு செய்தது.

6. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித்தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் 1966-67, 1967-68 கால அளவில் உரிமம் வேண்டி விண்ணப்பித்துக் கொண்ட பீடித்தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை குறித்த விவரம் வருமாறு :—

	1966-67.	1967-68
உரிமம் வேண்டி மனுச் செய்துகொண்ட பீடி தொழில் வளவுகளின் எண்ணிக்கை.	2,932	2,226
எவ்வளவு தொழிலாளர்களை நியமிக்க உரிமம் வேண்டப்பட்டது என்பது.	46,487	33,190

உரிமம் பற்றிய விதித்துறைகள் சட்டத்தின் எப்பகுதியில் உள்ளனவோ அப்பகுதி மட்டும்தான் இம்மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய சட்டம் அண்டையிலுள்ள மாநிலங்களில் இன்னும் செயல்படுத்த

1968 மார்ச் 19]

படாமையே இதற்குக் காரணமாகும். 1966-ம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர் (வேலை நிலைமை) சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 32/1966) என்னும் சட்டமொன்றை இந்திய அரசு இயற்றியுள்ளது. இம் மத்தியச் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட விருக்கும் விதிகளின் வரைவு இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து பொது மக்கள் அனுபபும் மறுப் புரையுமாய் கருத்துரைகளையும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இவ்விதிகள் முடிவாக வெளியிடப்படும். மூன்றாவது பிரிவைத் தவிர, இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகள் அனைத்தும் 1-4-1968 முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்படலாமெனவும் இச்சட்டத்தின் 3-வது பிரிவு 1-5-1968 முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்படலாமெனவும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து அரசு இன்னும் இறுதியான முடிவு எதையும் எடுக்கவில்லை.

பீடித் தொழில் வளவுகள் அனைத்துக்கும் தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (சேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டத்தின் விதித்துறைகளினின்றும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பெண் தனது இல்லத்தில் நடத்திவரும் பீடித் தொழில் வளவுகள் சில நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு 20-5-1967 முதற்கொண்டு ஓராண்டிக் கால அளவுக்கு இச்சட்டத்தின் 3, 4-வது பிரிவின விதித்துறை களினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

1967-ம் ஆண்டு பீடித் தொழிலாளர் நிறுவனங்களுக்கு உரிமம் வழங்குவதன் மூலம் மொத்தம் ரூ. 35,611 வசூல் செய்யப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டில் ரூ. 52,674.50 வசூலிக்கப்பட்டது.

இந்த ஆண்டில் நான்கு நேர்வுகளில் வழக்குகள் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. நான்கு வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவற் றின் மூலம் ரூ. 85 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்பட்ட 131 வழக்குகளில் அபராதம் அளிக்கப் பட்டதன் மூலம் ரூ. 1,154 வசூலிக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமை களை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் உரிமங்கள் வழங்குகையில் உரிமம் வழங்கும் அதிகாரிகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளை அரசாங்கம் 1967, செப்டம்பரில் வெளியிட்டது.

1967, ஜனவரியில் பீடித் தொழில் வளவுகளுக்கு மேற்படி சட்டத்தின் 18, 21, 26, 27, 31-வது பிரிவுகளின் விதித்துறைகளினின்றும் 30-11-1966 முதற்கொண்டு ஓராண்டிக் கால அளவுக்கு விலக்களிக்கப் பட்டது. மேற் சொன்ன விளக்கு 30-11-1967 முதற்கொண்டு மேற்கொண் டும் ஆறு மாத கால அளவுக்கு இப்போது நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில்—தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆய்வாளர்களும் புள்ளி விவரத் துறை ஆய்வாளர்களும் 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பீடித் தொழில் வளவுகள் (வேலை நிலைமைகளை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

7. மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம் 1961.—சென்னை, தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆணையாளர் 1967-ம் ஆண்டில் இச்சட்டத்தின் கீழ் தலைமை ஆய்வாளராகத் தொடர்ந்து செய லாற்றினார். இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளை 140 உதவித் தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள், 18 துணைத் தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள், 10 தொழிலாளர் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோர் செயல்படுத்தி வந்தனர்.

1967-ம் ஆண்டு ரூ. 2,997.50 பதிவுக்கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டது. ரூ. 35,714.75 பதிவுகளைப் புதுப்பிப்பதற்கான கட்டணமாக வசூலிக்கப் பட்டது.

[1968 மார்ச் 19]

இந்த ஆண்டில் 190 மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இதனால் ஆண்டு இறுதி வரை பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,120-ஆக அதிகரித்தது. ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலையில் வைத்துக் கொண்டதாக மெய்ப்பிக்க முடியாமலும், சில நேர்வுகளில் நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டமையாலும் 47 தொழில்நிறுவனங்கள் பெயர்கள் இவ்வாண்டில் பதிவேடுகளிலிருந்து அகற்றப்பட்டன. 1967-ம் ஆண்டு இறுதியில் 1,073 நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வந்தன.

1967, அக்டோபர் திங்களில், அரசாங்கம் மூன்று பேர் அடங்கிய நிலைக் குழு ஒன்றை அமைத்தது. இதில் தொழிலாளர்களின் மூன்று பிரதிநிதிகளும் தொழில் உரிமையாளர்களின் மூன்று பிரதிநிதிகளும் உறுப்பினர்கள் ஆவர். தலைமை ஆய்வாளர் இக் குழுவின் தலைவராவார். இக்குழுவின் முதல் கூட்டம் 25-11-1967 அன்று சென்னையில் நடைபெற்றது. மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தலைமை ஆய்வாளர் இக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார். இக் குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள்—பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம் 1955.—1955-ம் ஆண்டு உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் (வேலை நிலைமை பல்வகை ஏற்பாடுகள்) சட்டம், 1967-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயலில் இருந்தது. தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்கள் பத்திரிகை நிறுவனங்களின் ஆய்வாளர்களாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டனர். இம்மாநிலத்தில் 253 பத்திரிகை நிறுவனங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. இந்த ஆய்வாண்டில் 338 ஆய்வுகள் இந்த ஆய்வாளர்களால் செய்யப்பட்டன.

அரசாங்கம் மேற்படி சட்டத்தின் 17-B பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆய்வாளர்களையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் ஆய்வாளர்களாக நியமித்துள்ளனர்.

9. தொழில் வேலைவாய்ப்பு (நிலை ஆணைகள்) சட்டம், 1946.—1967-ம் ஆண்டு 38 தொழில் நிறுவனங்களின் நிலை ஆணைகள் குறித்து சான்றளிக்கப்பட்டன. இதனால் சான்றளிக்கப்பட்ட நிலை ஆணைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 4,433 ஆக அதிகரித்தது. ஐந்து நோவுகளில் நிலை ஆணைகளுக்கான திருத்தங்களும் இந்த ஆண்டில் சான்றளிக்கப்பட்டன.

10. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய பண்டிகை விடுமுறைகள்) சட்டம், 1968.—இந்த ஆய்வாண்டில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டுள்ள 17,877 கடைகளும் நிறுவனங்களும் இம்மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. இக் கடைகளிலும், நிறுவனங்களிலும் பணி செய்துகொண்டிருந்த பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை, 1,70,809 ஆகும். இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக 16 நேர்வுகளில் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 16 வழக்குகளில் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 1966-ம் ஆண்டில் அபராதமாக ரூ. 1,053 வசூலிக்கப்பட்டிருக்க இந்த ஆண்டில் ரூ. 200 அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்பட்டது.

II. ஊதியங்கள் வழங்குதல் குறித்த சட்டம்

11. 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டம்.—ஆய்வு ஆண்டில், தங்க நகைகள் செய்யும் தொழிலும், முந்திரித் தொழிலும் மேற்படி சட்டத்தின் விவர அட்டவணையைச் சேர்ந்த I-ம் பாகத்துடன் சேர்க்கப்பட்டன.

1968 மார்ச் 19]

1967-68 ஆண்டில் அட்டவணியில் கண்ட கீழ்க்கண்ட தொழில் களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டன/மாற்றியமைக்கப்பட்டன :—

- (1) பின்னல் சட்டை வேலை (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
- (2) மூக்குத்தூள் தயாரிப்புத் தொழில் வேலை.
- (3) எண்ணெய் ஆலையில் வேலை (மாற்றியமைக்கப்பட்டன).
- (4) தீப்பெட்டி, பட்டாசு தொழில்களில் வேலை.

பின்னல் சட்டைத் தொழிலுக்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று 1957 ஆகஸ்டில் ஆணையிடப்பட்டது. ஆனால், அதற்கெதிராக சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தில் பின்னல் சட்டை நிறுவனங்கள் சில ரால் கொடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ரிட் மனு விசாரணையில் இருப்பதால், குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மூக்குத்தூள் தயாரிப்புத் தொழில் குறித்து முடிவு செய்யப்பட்ட குறைந்த ஊதிய வீதங்களும், சில தொழில் உரிமையாளர்களால் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ரிட் மனு விசாரணையில் உள்ளதன் காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

வெட்டுமரத் தொழிலில் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை முடிவு செய்வதற்கென 1967 மார்ச்சு திங்களில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலும், தோல் தொழிற்சாலைகளிலும் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை முடிவு செய்வதற்காக 1967 ஜூன்ல் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

அட்டவணியில் சேர்க்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட வேலைகளுக்காக தமிழ்நாடு 1948-ம் ஆண்டு குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 5 (i) (அ) பிரிவின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களின் அறிக்கை அக்குழுக்களின் தலைவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது :—

(1) பருத்தி விதை நீக்கு—அழுத்தல்—பருத்திக் கழிவு குறித்த தொழிலில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல்.

(2) கயிற்றுத் தொழில்.

(3) வெட்டுமரத் தொழில்.

கீழ்க்கண்ட தொழில்கள் குறித்து குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்பட்ட குழுத் தலைவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன அக் குழுத் தலைவர்களிடமிருந்து கூடுதலான சில வவரங்களை அனுப்புமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) செங்கல்—ஓடுகள் தயாரிக்கும் தொழில் (மாற்றியமைக்கப்படல்).

(2) சலவைச் சாலைகள், துணிகளை வெளுத்தல் (கம்பளி ஆடைகள் உட்பட உடைகள்).

(3) தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளிலும், தோல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருத்தல் (மாற்றியமைக்கப்படல்).

குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர் துறைத் துணை ஆய்வாளர்களும், புள்ளி விவர ஆய்வாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

[1968 மார்ச் 19]

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்களை மாற்றி அமைப்பது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது :—

(1) புகையிலை (பீடி தயாரிக்கும் தொழில் உட்பட).

(2) உப்பளங்கள்.

எதேனும் ஒரு தோட்டத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள மருத்துவ மனைப் பணியாளர், மருத்துவப் பணியாளர், வீட்டு வேலைக்காரர் முதலியோருக்கு 20—12—1967 வரையில் 1948-ம் ஆண்டுக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவுகளைச் சேர்ந்த விதித்துறைகளினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டது.

வாராந்தர விடுமுறைகள் வழங்குவது குறித்து பீடித் தொழிற்சாலைகளில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ள பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் 29—11—1967 வரையில் உள்ள கால அளவுக்கு, குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் 13, 14-வது பிரிவில் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது.

தொழிற்சட்டம் முதலிய சட்டங்கள் பொருந்தும் தொழிலாளர்களைத் தவிர, 1,43,695 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டுள்ள 6,311 நிறுவனங்களுக்கு இச் சட்டம் பொருந்தும்.

ஆய்வாண்டில் 31 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. முந்திய ஆண்டில் விசாரணையில் இருந்த வழக்கு உட்பட 32 வழக்குகள் குறித்து அபராத தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 845 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. முந்திய ஆண்டில் 77 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 81 வழக்குகள் குறித்து அபராத தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. மொத்தம் ரூ. 2,495 அபராதம் வசூலிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் துறை ஆய்வாளர்களும், உதவி ஆய்வாளர்களும் ஆய்வுரை ஆண்டில், 8,635 ஆய்வுகள் செய்தனர். 1966-ல் 15,079 ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டன.

தொழிலாளர் துறை துணை ஆய்வாளர்களும், புள்ளி விவர ஆய்வாளர்களும் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின்படி ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

12. 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டம்.—1948-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம் பொருந்தும் நிறுவனங்கள் நீங்கலாக வனைய எல்லா நிறுவனங்கள் குறித்தும் தொழிலாளர் பிரிவு இச்சட்டத்தை நிறுவனக்கின்றது. தொழிற்சாலைகள் உட்பட, 55,563 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்துகிறது. 1967-ல் இந்த நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய 6,84,683 தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தியது. முந்திய ஆண்டில் 5,74,589 தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டிருந்த 31,108 நிறுவனங்களுக்கு இச்சட்டம் பொருந்தியது.

நாற்பத்தைந்து தேர்வுகளில் தொழில் நிறுவன நிர்வாகத்தினர்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது (தொழிற்சாலைகள் உட்பட) அவற்றில், ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் விசாரணையில் இருந்த வழக்குகள் உட்பட 50 வழக்குகள் குறித்து அபராத தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. ரூ. 841 அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டது. ஆய்வாண்டில் ஊதியங்கள் வழங்கப் பவிலிலை என 503 உரிமை மனுக்கள், தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கான கூடுதல் ஆணையாளர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. 1966-ல் 522 உரிமை மனுக்கள் கொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

அவற்றைத் தவிர ஆய்வாண்டின் தொடக்கத்தில், 434 உரிமை மனுக்கள் விசாரணையில் இருந்தன. 937 உரிமை மனுக்களில், 558 உரிமை மனுக்கள் குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. 1966-ல் 902 உரிமை மனுக்களுக்குத் தீர்வை காணப்பட்டது.

1968 மார்ச் 19]

III. தொழில் தகராறுகள் குறித்த சட்டம்

13. 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டம்.—தொழில் தகராறுகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைக்க சமரச அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டனர்.

அதன் விவரம் வருமாறு :—

	1966.	1967.
(அ) புலன் ஆய்வு செய்யப்பட்ட முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை.	7,880	8,173
(ஆ) சமரச முயற்சிகள் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	1,208	1,194
(இ) தீர்ப்புக்களை அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் எண்ணிக்கை.	315	334
(ஈ) தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காண்பதற்குள் அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை.	61	81

(ஆ), (இ), (ஈ) இனங்களின்கீழ் வராத நேர்வுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அல்லது அவற்றைக் குறித்துத் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுவதற்குள் விடுவது அவசியம் இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

14. வேலை நிறுத்தங்கள்.—ஆய்வுரை ஆண்டிலும் சென்ற ஆண்டிலும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1966.	1967.
கதவடைப்புகள் உட்பட வேலை நிறுத்தங்கள்.	175	305
இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்	7,54,612	11,20,517

வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் குறித்து தொழிலாளர்களின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1966.			
தொடர் எண்ணும், தொழிலும்.	வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகளின் எண்ணிக்கை.	வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை.	இழக்கப்பட்ட வேலை நாட்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 துணி ஆலைத் தொழில் ..	104	51,479	5,67,737
2 பொறியியல்	10	4,832	65,906
3 தோல் பதனிடும் தொழில் ..	23	1,564	18,019
4 புகையிலை, பீடி	7	1,882	43,841
5 தோட்டங்கள்	2	2,779	16,590
6 ஏனையவை	29	6,774	42,519
மொத்தம் ..	175	69,310	7,54,612

[1968 மார்ச் 19]

1967.

(1)	(2)	(3)	(4)
1 துணி ஆலைத் தொழில் ..	167	62,671	3,50,007
2 பொறியியல்	44	14,373	4,95,601
3 தோல் பதனிடும் தொழிற் சாலை.	13	1,881	11,465
4 புகையிலை, பீடித்தொழில்.	14	694	2,004
5 தோட்டங்கள்	1	1	6
6 வீனயவை	66	38,231	2,61,394
மொத்தம் ..	305	1,17,151	11,20,517

1967-ம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட முறை :—

(அ) நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை	24
(ஆ) தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே வேலைக்கு வருதல்.	25
(இ) தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளால் சமரச ஏற்பாடுசெய்து தீர்த்து வைக்கப்பட்டவை.	248
(ஈ) தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவை	..
(உ) புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொள்வது.	..
(ஊ) ஆண்டின் இறுதியில் விசாரணையில் உள்ளவை ..	8
மொத்தம் ..	305

கோவையில் உள்ள டெக்ஸ்டில் நிறுவனத்தில் வேலை நிறுத்தமும், கதவடைப்பும் சுமார் 4 திங்கள்களுக்கு நடந்தது. மூடப்பட்ட துணி ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க வேண்டும் என்றும் உணவுப் படியை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை முன்னிட்டும் 1967 ஆகஸ்டில் கோவை பகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான துணி ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. இவற்றின் காரணமாக வேலை நடப்பது பெருமளவுக்கு தடைப்பட்டதுடன் வேலை நாட்கள் இழப்பு அதிகரித்தது. பூரிப்புதியத்தை வழங்க வேண்டும் என்று கோரியும், பொறியியல் தொழிலுக்கான மத்திய ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கோரியும் தகராறுகள் எழுந்ததன் விளைவாக, சில நேர்வுகளில் வேலை தடைப்பட்டது.

இத் தொழில் தகராறுகளை சமரச அதிகாரிகள் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைத்ததைத் தவிர, அரசாங்கமும் சில முக்கிய நேர்வுகளில் அவற்றில் குறுக்கிட்டு அவற்றுக்குத் தீர்வு கண்டு வேலை மீண்டும் தொடங்க உதவியது.

1968 மார்ச் 19]

புதுடெல்லி, நடைமுறைப் பொருளாதார ஆய்வு குறித்த தேசியக் கழகத்தின் தலைமை இயக்குநராகிய பாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட முக்கூட்டுக்குழு செய்த பரிவுரைகளின் அடிப்படையில், 18 ஆலைகள் குறித்து ரூ. 144.63 லட்சம் அளவிற்கு உத்தரவாத உதவி அளிக்க ஒப்புக்கொண்டு அரசாங்கம் ஆலைகள் பிறப்பித்துள்ளது. பின்னர், 5 ஆலைகள் குறித்து அரசாங்க உத்தரவாத உதவி நிறுத்தப்பட்டது. தற்போது 13 ஆலைகளுக்கு மட்டுமே உத்தரவாத உதவி கிடைக்கின்றது. இந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவாத உதவியின் மூலம் மூடிவிடப்பட்ட கீழ்க்கண்ட ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன:—

(1) காவிரி நூற்பு-நெசவு ஆலைகள், காவிரி நகர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

(2) ஜனார்த்தன ஆலைகள், சிங்காநல்லூர், கோயம்புத்தூர்.

(3) அம்பாள் ஆலைகள், ஒட்டர்பாளையம், கோயம்புத்தூர்.

(4) பழநி ஸ்ரீமருகன் துணி ஆலைகள், பழநி.

(5) கீதாஞ்சலி ஆலைகள், சங்கரன்கோயில்.

15. தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட தொழில் தகராறுகள்.— தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கிவிடுதல், எடுத்து விடுதல் குறித்து எழும் தகராறுகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்த்துக் கொள்ள ஒப்புக் கொள்ளும்படி இருதரப்பினரையும் தூண்ட இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1967-ல் 81 தொழில் தகராறுகள் தனிப்பட்ட முறையில் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்டன. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளிவிடுதல், நீக்கி விடுதல், எடுத்து விடுதல், ஊதியங்கள் பூரிப்பூதியம், வேலைப்பளு, முதலியவை குறித்து அத்தகராறுகள் ஏற்பட்டன.

16. தொழில் தகராறுகளின் தீர்ப்பு.—சென்னை தொழில் நடுவர் மன்றத்திற்கும், சென்னையிலும், மதுரையிலும், கோவையிலும் உள்ள தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கும் தீர்வு காண்பதற்கென அனுப்பப்பட்ட தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை, அவை அளித்த தீர்ப்புகளின் எண்ணிக்கை குறித்த 1966, 1967 ஆண்டுகளுக்கான விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	தீர்ப்புக்காக அனுப்பப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.		தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.	
	1966.	1967.	1966	1967.
	(1)	(2)	(3)	(4)
தொழில் நடுவர் மன்றம், சென்னை.	76	91	57	65
தொழில் நீதிமன்றங்கள் ..	257	380	250	235
மொத்தம் ..	333	471	307	300

மேற்சொன்னவற்றிற்குக் கூடுதலாக, 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (2) பிரிவின்கீழ் தொழிலாளர்கள் அனுப்பியுள்ள 2,467 விண்ணப்பங்களை தொழில் நீதி மன்றங்கள் பரிசீலித்து அவை குறித்துத் தீர்வு கண்டன. சென்ற ஆண்டில் 3,162 விண்ணப்பங்களுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

[1968 மார்ச் 19]

17. தொழில்கள் பொதுப்பயன் பணிகளாகும் என அறிவித்தல்.— பொதுப்பயன் பணிகளென ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் ஆய்வாண்டில் அவ்வாறே தொடர்ந்து அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குக் கூடுதலாக, ஆய்வாண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களும் பொதுப்பயன் பணிகளாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) பெட்ரோலியம் பொருள்களைத் தயாரித்தல், விற்பனை செய்தல், பங்கிடுதல்.

(2) பெரிய துறைமுகம் அல்லது சரக்குத்துறை செயல்படுவது குறித்த பணி.

18. வழக்குகள்.—தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதற்காக (தீர்ப்புக்களைச் செயல்படுத்தாததற்காக) கீழ்க்கண்ட தொழில் நிறுவனங்களுக்கு எதிராகத் தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 29-வது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் தொடர அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது :—

(1) திரு கணபதி மோட்டார் சர்வீஸ், நாகர்கோயில்.

(2) சுவர்னாம்பிகை மோட்டர் சர்வீஸ், சேலம்.

(3) ஈரோடு சர்வீஸ், கோயம்புத்தூர்.

(4) வி. ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை போக்குவரத்து (தனியார்) லிமிடெட், திருச்செங்கோடு, சேலம் மாவட்டம்.

(5) லெனக்ஸ் போட்டோ மவுண்ட் தயாரிப்பு நிறுவனம், மதுரை.

19. தொழிலாளரின் ஊதிய நிலுவை வசூல்கள்.—ஆய்வாண்டில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 33 (c) (i) பிரிவின்கீழ் 177 நேர்வுகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகளை வசூலிக்க அரசாங்கம் ஆணைகள் பிறப்பித்தது—அவ்வாறு வசூலிக்க ஆணையிடப்பட்ட தொகை மொத்தம் ரூ. 2,41,920.71 ஆகும்.

20. ஊதிய வாரியங்கள்.—மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் இடைக்கால, இறுதியான பரிவுரைகளின் மேல் இந்திய அரசு பிறப்பித்த ஆணைகளைச் செயல்படுத்த ஆய்வாண்டின்போது மும்மூர நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டது. பொறியியல் தொழிலுக்கான மத்திய ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளைப் பெரும்பாலான தொழில் நிறுவனங்கள் ஆய்வாண்டில் செயல்படுத்தின. தோல் சரக்குகள் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியம் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளைப் பொறுத்த வரையில், ஆய்வாண்டில் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரது பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டினார். அதில் செய்யப்பட்ட முடிவுகளை ஒட்டி, இடைக்காலப் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நிர்வாகத்தினர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். சர்க்கரைத் தொழிலுக்கான இரண்டாவது ஊதிய வாரியமும், ரசாயனத் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியமும் செய்த இடைக்காலப் பரிவுரைகளும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சரீலப்போக்குவரத்துக் கான மத்திய ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்கால பரிவுரைகள் அண்மையில் பெறப்பட்டுள்ளன. அவை விரைவில் செயல்படுத்தப்படும். மின்சார வாரிய நிறுவனங்களுக்கான ஊதிய வாரியத்தின் இடைக்காலப் பரிவுரைகள் விரைவில் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம், பத்திரிகை நிறுவனங்களின் பிற பணியாளர்களுக்கான ஊதிய வாரியம் ஆகியவற்றின் இறுதிப் பரிவுரைகளின்மீது இந்திய அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. முதல் ஆணை சட்டப்படிக்கான ஆணையாகும். இரண்டாவது ஆணை பரிவுரையின் தன்மை கொண்டதாகும். இந்தப் பரிவுரைகளைத் தாமதிக்காமல் செயல்படுத்த தொழில் அதிபர்களைக் கட்டாயப்

1968 மார்ச் 19]

படுத்துவதற்கென, சில பத்திரிகை நிறுவனங்களில் ஊழியர்கள் 24—1—1968 அன்று ஒருநாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான பத்திரிகைத்தொழில் ஊதிய வாரியத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக வடஇந்தியாவைச் சேர்ந்த சில தொழிலதிபர்கள் ரிட்மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்துள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இதுவரை, இம்மாநிலத்தில் உள்ள பெரும்பாலான பத்திரிகை நிறுவனங்களில் இப்பரிவுரைகள் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இது குறித்து சம்பந்தப் பட்ட கட்சிக்காரர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சிமிட்டித் தொழிலுக்கான இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் இறுதிப் பரிவுரைகள்மீது இந்திய அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. இவற்றையும் நமது மாநிலத்தில் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

21. தொழிற் சங்கங்கள்.—1—1—1967 அன்று இம்மாநிலத்தில் 1,336 பதிவான தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தன. இந்த ஆண்டில் 225 சங்கங்கள் புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டன. 31 சங்கங்களில் பதிவு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் மொத்தம் 1,530 சங்கங்கள் செயல்பட்டு வந்தன.

22. தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள்.—தொழிலில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகளைச் செயல்படுத்தும் பணி மாநில ஆய்வு செயல் குழுவின் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலில் ஒழுங்குநெறிமுறை குறித்த விதித்துறைகள் தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டன. தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளும், தொழிற்சாலை ஆய்வாளர்களும் எந்த ஒரு மத்திய அமைப்பினும் இணைக்கப்பட்டிராத பல்வேறு தொழிலதிபர்களுடனும் தொழிலாளர் சங்கங்களுடனும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு, தொழில் ஒழுங்குநெறி முறை விதிகளை உறுதிப்படுத்துமாறு அவர்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும் என்று கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. 260 நிர்வாகங்களும் 1,410 தொழிலதிபர் சங்கங்களும், 26 உள்ளாட்சி மன்றங்களும் 31—12—1967 வரையில் ஒழுங்கு நெறிமுறையை ஏற்றுக்கொண்டன:

1—1—1967 அன்றைய நிலவரப்படி 107 நேர்வுகளில் தொழிலாளர் சட்டங்களின் விதித்துறைகள் மீறப்பட்டன. 31—12—1967 வரையில் தொழிலாளர் குறித்த சட்டங்கள் 1,370 நேர்வுகளில் மீறப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. 1,477 முறையீடுகளில் 1,035 அறிவுரை வழங்குவதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டன. 105 நேர்வுகள் குறித்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 61 நேர்வுகளில் விசாரணை செய்ததன்மேல் அவற்றை மெய்ப்பிக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. 276 முறையீடுகள் 31—12—1967 அன்று விசாரணையில் இருந்தன.

ஒழுங்கு நெறிமுறைவிதிகளை மீறியதாகவும், தொழில்மன்றத் தீர்ப்புகளைச் செயல்படுத்தாமல் இருந்ததாகவும், தொழிற்சங்கங்களை ஏற்காமல் இருந்ததாகவும், 85 நேர்வுகளில் முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. (1—1—1967 அன்று 27 முறையீடுகள் விசாரணையில் இருந்தன. 1967-ல் 58 முறையீடுகள் அனுப்பப்பட்டன). அவற்றில் 46 குறித்து ஆய்வாண்டில் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆண்டு இறுதியில் 39 விசாரணையில் இருந்தன.

மாநில ஆய்வு-செயல்குழு 1967 பிப்ரவரியில் மாற்றி அமைக்கப் பட்டது. தொழிலாளர்துறை ஆணையாளர் அதன் தலைவராவார். தொழிலாளர்துறை தனித் துணை ஆணையாளர் அதன் செயலாளராவார். 1967-ம் ஆண்டில் 6—5—1967 அன்றும் 28—10—1967 அன்றும் குழு அவைகூடி, தொழில் ஒழுங்கு நெறிமுறை விதிகள் மீறப்பட்டதாகச் செய்து கொண்ட முறையீடுகள் குறித்தும் சங்கங்களையும் ஏற்பது குறித்தும் ஆய்வு-செயல் பணி குறித்த ஏனையவை குறித்தும் விவாதித்தது.

[1968 மார்ச் 19]

23. 1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம்.—பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டம் இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து செயலில் இருந்தது. மேற்படி சட்டத்தின் 34(2) பிரிவு அரசியல் அமைப்பில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களை மீறியதாகும் என்று தலைமை நீதிமன்றம் செய்துள்ள தீர்ப்பை ஒட்டி, அச்சட்டத்தில் மேற்கொண்டும் திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து இந்திய அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

மேற்படி சட்டத்தின் 19-வது பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி, பூரிப்பூதியத்தை வழங்குவதற்கான காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரியாக தொழிலாளர்துறை ஆணையாளரை அரசாங்கம் நியமித்துள்ளது. ஆய்வாண்டின்போது (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த ஒன்பது நேர்வுகள் உட்பட) 34 நேர்வுகளில் கால நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1966-ல் 44 கால நீட்டிப்புகள் (கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்த எட்டு நேர்வுகள் உட்பட) வழங்கப்பட்டன.

1965-ம் ஆண்டு பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் 3 (b) பிரிவுடன் சேர்த்துப் படிக்கப்பட வேண்டிய 2 (i) பிரிவில் வகை செய்துள்ளபடி நிர்வாகத்தினர் தங்களுக்கு ஆண்டை மாற்றிக் கொள்ள அனுமதி அளித்து ஒரு நேர்வில் ஆணைகள் இந்த ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் பூரிப்பூதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து மாநில வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு 1964-65 முதற்கொண்டு மூன்றாண்டுகளுக்கு அரசாங்கம் விலக்களித்தது.

IV. சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம்.

24. 1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீடுச் சட்டம்.—இந்த ஆண்டில் 968 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. 1966-ல் 870 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றைத் தவிர, இந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் 501 வழக்குகள் விசாரணையில் இருந்தன. மொத்தம் 1,469 வழக்குகளில் 918 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1966-ல் 964 வழக்குகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின்கீழ் இழப்பீடு கேட்கிற தகுதியுள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு வழக்காரும் உதவிக்கென அரசாங்கச் செலவில் ரூபாய் 1,000 தொகையை அரசாங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளரின் ஆணைகளுக்கு எதிராக நிர்வாகம் முறையீடு செய்து கொள்ளும்போது, காயமுற்ற தொழிலாளர்களுக்கும், மரணம் அடைந்த தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து உள்ளவர்களுக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் எதிர் வழக்காட உதவி அளிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளருக்கு முன்பு நடக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து அத்தகைய உதவி வழங்கப்பட்டது. 1967-ல் இரண்டு நேர்வுகளில் வழக்காவதற்கான உதவியாக மொத்தம் ரூ. 80 வழங்கப்பட்டது.

1967-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் முந்திய ஆணைகளை மாற்றி அமைக்கும் வகையில், அரசாங்கம், தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த மின் பொருத்தங்களால் ஏற்படும் விபத்துக்களில் உயிரிழந்தவர்களும், மின்சாரத் துறையைச் சாராதவர்களுமான மக்களின் சட்ட சம்பந்தமான வாரிசுகளுக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்க கூட்டுத் தலைமைப் பொறியாளருக்குத் தலைமைப் பொறியாளருக்கு அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியது. மேலும் அந்த இழப்பீட்டை தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளர்கள் வழங்குவதற்குப் பதிலாக சம்பந்தப்பட்ட மேற்பார்வைப் பொறியாளர்கள் வழங்கவும் அரசாங்கம் அனுமதித்தது. சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர் இழப்பீட்டுக் கூட்டு ஆணையாளர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு

1968 மார்ச் 19]

ஐ. 300-க்கு மேற்படாத தொகையைச் செலவிட 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 22-ம் தேதி வரையில் மூன்றாண்டுகளுக்கு அரசாங்கம் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. அவர்கள் அத் தொகையைக் கொண்டு வழக்காடும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வர். அத்துடன் தொழிலாளர் இழப்பீட்டு ஆணையாளர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 100 என்ற வீதத்தில் செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1923-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இழப்பீடு கேட்கும் காயமுற்ற தொழிலாளருக்கு அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இழப்பீடு வழங்க அத்தொகை பயன்படுத்தப்படும்.

25. 1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டம்.—1961-ம் ஆண்டு பேறுகால உதவிச் சட்டத்தின் கீழ்ச் செய்துள்ள விதிகளை மாநில அரசாங்கம் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் உறுதிப்படுத்தியது. 1967-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு அந்த விதிகள் செயலுக்கு வந்தன.

26. 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்காலவைப்பு நிதிச் சட்டம்.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் 1967-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்கு/வகை நிறுவனங்களுக்கு, அவற்றிற்கெதிராகக் குறிப்பிட்டுள்ள தேதிகள் முதல் மேற்கொண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

தொழில்களின்/வகை நிறுவனங்களின் பொருந்திய தேதி.
பெயர்.

(1)

(2)

- 1 லிவேலியம் 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி.
- 2 இண்டோலியம் ஷே
- 3 வெடி மருந்துகள் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 31-ம் தேதி.
- 4 சணலைச் சுருளாக்குதல் அல்லது அழுத்து 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 31-ம் தேதி.
- 5 பட்டாசுகள், பெர்குஷன் கேப் தயாரிக்கும் 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி.
- 6 கூடாரம் தயாரிக்கும் தொழில் 1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி.

தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் தற்போது 112 தொழில்களுக்கும் பிறவகை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துகின்றது.

(2) தமிழ்நாட்டில் 4,979 நிறுவனங்களுக்கு/தொழிற்சாலைகளுக்கு 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகள் சட்டம் பொருந்தும்படிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் பொருந்துகிற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும் அந்த நிதிக்குச் சந்தா செலுத்துபவர்களின் எண்ணிக்கையும் முறையே 5,35,790-ம், 4,63,160-ம் ஆகும்.

(3) தொகைசெலுத்தும் வீதங்கள் —சட்டப்படி நோக்கின் சம்பளத்தில் 6½ சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தப்படவேண்டும். ஆனால், 73 தொழில்கள்/வகை நிறுவனங்கள் குறித்துச் சம்பளத்தில் 8 சத வீதம் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்தவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1968 மார்ச் 19]

(4) வருங்கால வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகைகள்/நிர்வாகச் செலவுகள்/ஆய்வுக் கட்டணங்கள் முதலியன குறித்து கேட்பு/வசூல்/நிலுவைத் தொகைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம் :—

பாக்கிகளின் தன்மை.	கேட்பு.	வசூல்.	1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி யன்று நிலுவை
(1)	(2)	(3)	(4)
1 நடப்பு செலுத்துத் தொகைகள்.	8,60,27,791.39	7,93,74,224.53	66,53,586.66
2 நிர்வாகச் செலவுகள்.	20,25,327.62	18,89,487.55	1,35,840.07
3 ஆய்வுக்கான செலவுகள்.	2,50,077.61	2,48,189.90	1,887.71
4 முன்பு சேர்ந்து வந்திருந்த தொகைகள்.	66,25,581.95	64,20,594.06	2,04,967.89

வைப்பு நிதிக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை நிலுவைகளும், நிர்வாகச் செலவுகளும் முந்திய ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துள்ளன. துணி ஆலைகள் நூல் சந்தையில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை காரணமாகவும், உண்மையான நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாகவும் வருங்கால வைப்பு நிதிக்குத் தொகை வழங்காததே அதற்கு முக்கிய காரணமாகும். தமிழக அரசு, டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் நியமித்த முக்கூட்டுக் குழுவின் பரிவுரைகளின் விளைவாக நிதிப் பற்றாக்குறையால் மூடப்பட்ட 13 துணி ஆலைகளுக்கு உத்தரவாத உதவி வழங்கியுள்ளது. வங்கிகள் வழங்கும் கடனிலிருந்து சட்டப்படிக்கான பொறுப்புகள் குறித்தச் செலுத்தப்படவேண்டிய தொகையைக் கமித்துக்கொண்டு எஞ்சியுள்ள தொகை ஆலைகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென அரசு குறிப்பான ஆணைகளைப் பிறப்பித்துள்ளது. இந்த ஆலைகளிடமிருந்து நிலுவைத் தொகைகளை வசூல் செய்ய எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

துணி ஆலைகள் நீங்கலான நிறுவனங்களிடமிருந்து சேரவேண்டிய நிலுவைகளை வசூலிக்க மும்முர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

(5) வட்டி வீதம்.—1967-68 நிதி ஆண்டில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதிகளில் தனித்தனி கணக்குகளில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 5 சத வீதமாகும். முந்திய ஆண்டில் வரவு வைக்கப்பட்ட வட்டி வீதம் 4.75 சத வீதமாக இருந்தது.

(6) முன் பணங்கள்.—கீழ்க்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு ஆய்வு ஆண்டில் ரூ. 77,66,075.01 அளவிற்குத் திரும்பச் செலுத்தத்தக்கதாய் இராத முன் பணங்கள் வழங்கப்பட்டன.

நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை. தொகை.

(1) (2) (3)
ரூ.

(அ) ஆயுள் காப்புறுதி 26,618 21,12,187.61
தவணைத்தொகை செலுத்துதல்.

1968 மார்ச் 19]

(1)	நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை.	தொகை.
(1)	(2)	(3)
ரூ.		
(ஆ) உறைவிடங்கள்/லீட்டு மனைகள் வாங்குதல்.	1,247	11,92,176.60
(இ) ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது நிறுவனம் தற் காலிகமாக மூடப்பட்டதன் காரணமாக வேலை இழந்த வர்களுக்கு சிறப்பு முன் பணம்.	18,455	34,67,143.25
(ஈ) பயன் கொள்வோர் கூட்டு றவு சங்கங்களின் பங்கு/ பங்குகளை வாங்குவதற்காக.	972	29,080.00
(உ) மருத்துவக் காரணங் களுக்காக.	6,160	9,65,487.55

(7) வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்த்து வைத்தல்.—1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் உள்ள கால அளவில் வருங்கால வைப்பு நிதிக் கணக்குகளை இறுதியாகத் தீர்ப்பதை முன்னிட்டு ரூ. 2,20,26,515.30 தொகையை வழங்கியது. 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் டிசம்பர் மாதம் வரை உள்ள கால அளவில் ரூ. 1,72,30,484.11 வழங்கப்பட்டது. இதைத் தவிர மரணமடைந்த உறுப்பினர்களின் நியமனதாரர்களுக்கு/வாரிசுகளுக்கு மரண உதவி நிதியிலிருந்து கூடுதல் உதவித் தொகையாக ரூ. 94,526.86 தொகையும் வழங்கப்பட்டது.

(8) கணக்குகள் குறித்த ஆண்டு அறிக்கையை வழங்குதல்.—1966-67-ம் ஆண்டில் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கவேண்டியிருந்த 3,69,035 ஆண்டுக் கணக்குச் சீட்டுகளில் 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் 3,36,636 சீட்டுகள் அனுப்பப்பட்டன.

(9) தொழிலாளர் வருங்கால சேமிப்புநிதி—வட்டார்க்குழு—சென்னை வட்டாரம்.—சென்னை வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த வட்டார்க்குழு, ஆய்வாண்டில் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 12-ம் தேதியன்று கூடி 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதித் திட்டம் செயல்படுவது பற்றி அசைர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல பொருள்களைக் குறித்து விவாதித்தது. குழுவின் பரிவுரைகள் உயர் அதிகாரிகளின் ஆலோசனைக்கு அனுப்பப்பட்டன.

(10) ஆய்வாண்டில் 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதித் திட்டத்தில் செய்யப்படவேண்டிய முக்கியமான திருத்தங்கள்.—

(1) தொழிலாளர் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதித் திட்டத்தின் 69 (6) பாரா.—இத் திட்டம் தொழிற்சாலையில்/நிறுவனத்தில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் பணிக்கால இடையீடுகள் எவையேனும் இருப்பின் அவை நீங்கலாக மொத்தப் பணிக் காலத்தையும் சேர்த்து முறைப்படுத்தி 69 (3) பாராவின்படி எவ்வளவு தொகை பறிமுதலாகுமென்பதை நிச்சயப்பதற்கு அவருடைய நிதியில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்த கால அளவை கணக்கிடுவதற்காக 69-வது பாராவின் (6) துணைப் பாராவைச் சேர்ந்த (a) விளக்கத்தில் “முன்பு” என்னும் சொல்லுக்குப் பிறகு “அல்லது பின்பு” என்னும் சொற்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

(2) இத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த 68-G பாரா.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால சேமிப்பு நிதித் திட்டத்திலுள்ள 68-G பாராவுக்குப் பிறகு 68-G (G) என்னும் புதிய பாரா சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான

[1968 மார்ச் 19]

பல மாடிக் கட்டிடம் ஒன்றில் அங்கணம் ஒன்றைப் பெறுவதற்கு நிதி உறுப்பினர் ஒருவர் விரும்பினால் அவர் அதன் முழு உரிமையையும் பெறவில்லை என்பதாலோ அல்லது அந்த மனை அரசாங்கம்/உள்ளாட்சி/மன்றம்/கூட்டுறவுச் சங்கம் அல்லது வீட்டு வாதி நிதிக் கழகம் ஆகியவற்றின் பொறுப்பில் உள்ளது என்பதாலோ 68-B, 68-C அல்லது 69-C பாராவின் கீழ் அவருக்கு முன் பணம் வழங்குவதற்கு தடையாக இருக்காது என்று வகை செய்வதற்கென இப்புதிய பாரா சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(3) தொழிலாளர் வருங்கால சேமிப்பு நிதித் திட்டத்தின் 68-வது பாரா.—உறுப்பினர் ஒருவர் வீடு ஒன்றை வாங்குவதற்கு/கட்டுவதற்குத் தேவையப்படும் முன்பணத்தை கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றின் மூலம் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் அந்த உறுப்பினரின் கணக்கில் நேரடியாக அச்சங்கத்திற்கே தொகையைச் செலுத்திவிடுவதற்கும் வட்டாரக் கமிஷனரி அனுமதியளிப்பதற்கு அதிகாரமளிக்கும் வகையில் 68-B (i) (a) புதிய துணைப் பாரா ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(4) திட்டத்தின் 60-வது பாரா.—1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித்திட்டத்தின் 60-வது பாராவின் (2) துணைப் பாராவில் (b) பகுதியைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனையில் உள்ள “செலுத்தப்படத்தக்கதாகும்” என்னும் சொற்களுக்குப் பதிலாக, “அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள” என்னும் சொற்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(5) திட்டத்தின் 2-வது பாரா.—“சணல் கட்டும் தொழில் அல்லது சணல் அழுத்தும் தொழில்”, “வாணங்கள் முதலானவற்றைச் செய்யும் தொழில்” ஆகியவை 1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதித் திட்டத்தின் (2) பாராவைச் சேர்ந்த (KK) பகுதியின்கீழ் பருவகால நிறுவனங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டன.

(6) திட்டத்தின் 68-II-வது பாரா.—இப்பாராவிலுள்ள “முப்பது நாட்கள்” என்னும் சொற்களுக்கு முன் “வேலைநிறுத்தமல்லாத வேலை பிற காரணங்களுக்காக” என்னும் சொற்கள் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வாண்டின் இறுதிவரையில் தொழிலாளர் வருங்கால சேமிப்பு நிதிச் சட்டம்/திட்டத்தின்கீழ் 112 தொழில்கள்/வகைகள் ஆகியவற்றின் நிறுவனங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் 31 தொழில்கள்/வகைகள் குறித்தவற்றின் நன்கொடை வீதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. இச் சட்டத்தை மேலும் 29 வகைத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்தில் உள்ள இத்தகைய தொழில் நிறுவனங்கள் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதித்திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய நிதிச் சுமையை ஏற்கும் திறன் வாய்ந்தவை எனக் கருதத்தக்க தொழில்கள் இச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

27. தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம் இம்மாதில்தலில் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் செயலில் உள்ளது, இத்திட்டத்தில் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்கள், 1,07,000 பேரும் 2,23,300 குடும்பப் பிரிவுகளும் அடங்குகின்றன :—

- (1) சென்னை மாநகரமும் அதன் புற நகர்களும்.
- (2) கோயம்புத்தூரம் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
- (3) மதுரையும் அதன் புற நகர்களும்.
- (4) தூத்துக்குடி.

1968 மார்ச் 19]

- (5) அம்பாசமுத்திரம்.
- (6) திருப்பூரும் அதன் எல்லைப் பகுதிகளும்.
- (7) சேலம்.
- (8) உடுமலைப்பேட்டை.
- (9) மேட்டூர் அணை.
- (10) சிவகாசி.
- (11) ராஜபாளையம்.
- (12) பீலமேடு.
- (13) பெரியநாயக்கன்பாளையம்.
- (14) டால்மியாபுரம்.
- (15) ராணிப்பேட்டை.
- (16) திருச்சிராப்பள்ளி.
- (17) காவிரி நகர்.
- (18) திண்டுக்கல்.
- (19) திருநெல்வேலி.
- (20) கும்பகோணம்.
- (21) புதுக்கோட்டை.
- (22) ஈரோடு.
- (23) பொள்ளாச்சி.
- (24) ஆவடி, பட்டாபிராம், பாடி, வீரராகவபுரம்.
- (25) திருவான்மையூர் உட்பட பூமலேரி.
- (26) வாணியம்பாடி.
- (27) குடியாத்தம்.
- (28) விருதுநகர்.
- (29) மேட்டுப்பாளையம்.
- (30) செங்கோட்டை.
- (31) நாகர்கோவில்.
- (32) வேலூர்.
- (33) நாகப்பட்டினம்.
- (34) திருநகர் (மதுரை).
- (35) பெருர் செட்டிபாளையம்.
- (36) திருமங்கலம்.
- (37) வரகநேரி (திருச்சி).
- (38) மயிலேரிபாளையம் (கோயம்புத்தூர்).
- (39) பரவை, தேனூர், சமயநல்லூர் (மதுரை).

இத் திட்டத்தின்கீழ் 37 அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களும், 8 இயங்கும் மருந்தகங்களும், 12 தொழிலதிபர் பயன்படுத்தும் மருந்தகங்களும், 53 மருந்து நிலையங்களும் செயல்படுகின்றன. இவை தவிர, மூன்று பகுதி நேர மருத்துவ அதிகாரிகளும், 95 பகுதி நேர வல்லுநர்களும் இத்திட்டத்திற்குள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையில் 23 முழு நேர வல்லுநர் பதவிகளை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக, இப்பணிக்கு கவனித்துவந்த பகுதி நேர வல்லுநர்கள் 1—2—1968 தேதியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர்.

மேட்டூரில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு 1967-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 28-ம் தேதி முதல் உருத்துவ வசதி அளிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவமனை வசதி உட்பட்ட மருத்துவ வசதி 1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 27-ம் தேதி முதல்

[1968 மார்ச் 19]

சென்னை நகரிலும் அதன் புற நகர்களிலும் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் மருத்துவ மனை வசதியும் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு அளிக்கப்படுவது இதவே முதன் முறையாகும். தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கப்பலூரிலும் சிலமானிலும் உள்ள அரசாங்கத் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களுக்கும் இயங்கும் மருத்துவமனை மூலம் மருத்துவ வசதியை நீடிக்க அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இயங்கும் மருத்துவ வண்டி கட்டப்பட்டு வருகிறது. இயங்கும் மருத்துவ வண்டி கட்டி முடிக்கப்பட்டவுடன் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். மேலும் இத்திட்டம் கீழ்க்கண்ட நிலையங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது:—

(1) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள வரகனேரி.

(2) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள மயிலேரிபாளையம், ஊத்துக்குளி.

(3) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பரவை, தேனூர், சமய நல்லூர்.

கீழ்க்கண்ட புதிய பகுதிகளிலும் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் இத்திட்டத்தில் அடங்குவர்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கரிசல்குளம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்பட்டி.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஆரணி.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஒடப்பள்ளி, பள்ளப்பாளையம்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பல்லடம்.

இந்தப் பகுதிகளில் இத்திட்டம் விரைவில் செயல்படுத்தப்படும். 1967-68-ல் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் வாழும் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களுக்கும் அவர்களையும் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி செய்து தருவதற்காக புதிய தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் ஏழு அமைக்கப்பட்டன.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-II, தண்டையார் பேட்டை.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-II, கீழ்ப்பாக்கம்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-II, பெரம்பூர்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-II, திருவொற்றியூர்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-III, திருவொற்றியூர்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம்-II, எழும்பூர்.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகம், சைதாப்பேட்டை.

ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதிகளை கோயம்புத்தூர், மதுரை, விக்கிரமசிங்கபுரம், தூத்துக்குடி பகுதிகளுக்கும் நீட்டிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இப்பகுதிகளில் கட்டப்படுவரும் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகளும் மருந்தகங்களும் கட்டி முடிக்கப்பட்டவுடன், இப்பகுதிகளிலும் மருத்துவ வசதி வழங்கப்படும். சென்னை மாநகரிலுள்ள வணிக நிறுவனத் தொழிலாளர்களுக்கும் இத்திட்டத்தை நீட்டிப்பது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

1968 மார்ச் 19]

மருத்துவமனை.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் நோயாளிகளுக்கென்றே சென்னை அயன்புரத்தில் உணைத்து வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு மருத்துவமனை 1962, ஏப்ரல் முதல் செயல்பட்டுவருகிறது. சென்னை மாநகரிலும் அதன் புறநகர்களிலும் ஈட்டுறுதி செய்துகொண்டவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த மருத்துவமனையில் படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 500 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை விரைவில் 625 ஆக மேலும் உயர்த்தப்படும். தென் சென்னைப் பகுதியிலும் மற்றொரு தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை கட்டப்படும். கோயம்புத்தூரில் 500 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவமனையொன்று கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. மதுரையில் தற்பொழுதுள்ள தொத்தநோய் மருத்துவமனையை இரண்டு அறுவைக் கூடங்களுடன் 66 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டும் கூடுதல் கட்டிட அமைப்பும் போடப்பட்டு தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கட்டிட வேலை விரைவில் நிறைவுறும். தற்பொழுதுள்ள தொத்தநோய் மருத்துவமனையை வேறிடத்திற்கு மாற்றியவுடன் மருத்துவமனை செயல்படத் தொடங்கும்.

அரசாங்கம் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனைகளை அவற்றிற்கெதிரில் குறிப்பிட்டுள்ள எண்ணிக்கை கொண்ட படுக்கை வசதிகளுடன் அமைக்க எண்ணியுள்ளது :—

	படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.		
1. திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	100
2. திருப்பூர்	..	..	100
3. விக்கிரமசிங்கபுரம்	..	..	100
4. திருநெல்வேலி	..	..	50
5. தாத்துக்குடி	..	..	50
6. ராஜபாளையம்	..	..	50
7. உடுமலைப்பேட்டை	..	..	50
8. சேலம்	..	..	50
9. மேட்டூர் அணை	..	..	50

மேற்படி மருத்துவமனைகளைக் கட்டுவதற்குத் தேவையான நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் காசநோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனைகள் கட்ட எண்ணியுள்ளது. கட்ட எண்ணியுள்ள மருத்துவ மனைகளில் அவற்றுக் கெதிராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கையுள்ள படுக்கை வசதிகள் செய்து தரப்படும்:—

	படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை.		
1. சென்னை மாநகர் (தாம்பரம்)	..	..	225
2. செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	..	..	225
3. கோயம்புத்தூர்	..	..	300
4. மதுரை (தோப்பூர்)	..	..	156

இதற்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

[1968 மார்ச் 19]

வார்டும் இணைப்பு மருத்துவமனைகளும்.—தாம்பரம் காச நோய் நலம் பேண் மருத்துவ மனையில் மொத்தம் 52 படுக்கைகளுடன் கூடிய நிலையான தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி வார்டுகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சிவகாசி அரசாங்க மருத்துவமனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. லாஸ்குடி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர் ஈட்டுறுதி நோயாளிகளுக்காக 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய ஒரு வார்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டி அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 32 படுக்கைகளுடன் கொண்ட தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிப் பிரிவு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. நாகர்கோவில் காச நோய் அரசாங்க மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகளுடன் கூடிய காச நோய் வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணைத்தூர் காசநோய் அரசாங்க மருத்துவமனையில் 16 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. காவிரி நகரிலும் உசிலம்பட்டியிலும் உள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகத்திலும் பத்து படுக்கைகள் கொண்ட ஒவ்வொரு வார்டு கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள 13 அரசாங்க மருத்துவமனைகளிலும் 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய வார்டு ஒவ்வொன்று கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் இசைவளித்துள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள்.—படிப்படியான ஒரு திட்டத்தின்கீழ் இம்மாநிலம் முழுவதும் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கேற்ப கீழே குறிப்பிட்டுள்ள 16 இடங்களில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களை ரூபாய் 86.88 இலட்சம் மொத்தம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவை எற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

1. பெரம்பூர்-I.
2. தண்டையார்பேட்டை.
3. செம்பியம்.
4. உப்பிலிபாளையம்.
5. ஒண்டிப்புத்தூர்.
6. சிங்கநல்லூர்.
7. செளரீபாளையம்.
8. வேலூர்.
9. விக்கிரமசிங்கபுரம்-I.
10. மேட்டூர் அணை (கீழ் அணை).
11. மேட்டூர் அணை (மேல் அணை).
12. ராஜபாளையம்.
13. சிவகாசி.
14. காவிரி நகர்.
15. ராமஜி நகர்.
16. தூத்துக்குடி.

இரண்டாவது நிலை வேலைத் திட்டத்தின்கீழ், கீழ்க்கண்ட இடங்களில், பணியாளர் குடியிருப்புகளுடன் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருந்தகக் கட்டிடங்களை ரூ. 77.21 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது:—

1. கொண்டித்தோப்பு.
2. கீழ்ப்பாக்கம்.
3. எழும்பூர்.

1968 மார்ச் 19]

4. திருவொற்றியூர்.
5. ஆவடி.
6. அம்பத்தூர்.
7. புழலேரி.
8. பொன்னகரம்.
9. பழங்காந்தம்.
10. திருநகர்.
11. பரவை.
12. உடுமலைப்பேட்டை.

மேற்கூறியவற்றில் 12 இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப் பட்டுவிட்டன. பதினேழு இடங்களில் மருந்தகங்களை செயல்படுத்தி வருகிறது.

இத் திட்டத்தின் மூன்றாம் நிலையில் ரூபாய் 45.17 இலட்சம் மொத்தச் செலவில் கீழ்க்கண்ட எட்டு இடங்களில் மருந்தகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:—

1. சூளை.
2. முனிச்சாலை ரோடு.
3. சும்பகோணம்.
4. பல்லசுவரம்.
5. திருப்பூர்-I.
6. விக்கிரமசேங்கபுரம்.
7. திருவல்லிக்கேணி.
8. கோயில்பட்டி.

பெரும்பாலும் எல்லா இடங்களிலும் கட்டிட வேலை தொடங்கப்பட்டு விட்டது.

தொழிலாளர் அரசாங்க இன்ஷூரன்ஸ் மருந்தகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக கீழ்க்கண்ட இடங்களில் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:—

1. பெரம்பூர்-II.
2. முனிச்சாலை-I.
3. எழும்பூர்.
4. மயிலாப்பூர்.
5. சைதாப்பேட்டை.
6. சும்பகோணம்.
7. வேலூர்.
8. வாணியம்பாடி.
9. குடியாத்தம்.
10. சேலம்.
11. திருப்பூர்-II.
12. ஈரோடு.
13. பொள்ளாச்சி.
14. மேட்டுப்பாளையம்-I.
15. மேட்டுப்பாளையம்-II.
16. S. V. புரம்.

[1968 மார்ச் 19]

17. புலங்கிணறு.
18. குறிச்சிக்கோட்டை.
19. பெரியநாயக்கன் பாளையம்.
20. துடியாலூர்.
21. போதனூர், குறிச்சி, சுந்தரபுரம்.
22. குனியாமுத்தூர்.
23. பாப்பாநாயக்கன் பாளையம்.
24. ராமநாதபுரம் (கோயம்புத்தூர்).
25. கணபதி (காந்திபுரம் பகுதி).
26. பீளமேடு.
27. காட்டூர்.
28. R. S. புரம்.
29. ராஜா தெரு.
30. கணபதி.
31. சூளூர்.
32. உறையூர்.
33. நாகப்பட்டினம்.
34. திண்டுக்கல்.
35. மணியநகரம்.
36. பழனி.
37. நெய்க்காரப்பட்டி.
38. விருதுநகர்.
39. செங்கோட்டை.
40. தூத்துக்குடி-II.
41. விக்கிரமசிங்கபுரம்-II.
42. நாகர்கோவில்.

மீழ்க்கண்ட இடங்களில் தொழிலாளர் அரசாங்க இன்ஷூரன்ஸ் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன:—

1. தாம்பரம், தல்லாகுளம், துறைமுகம், மலைச்சாலை-II, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் அரசாங்க இன்ஷூரன்ஸ் மருத்துக்க கட்டிடங்கள் (நிலையானவையும், சுற்றி இயங்கக்கூடியவையும்).
2. சென்னை தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையில் X-கதிர் பிரிவு.
3. சென்னை தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையில் கூடுதல் காசநோய்த் தொகுதி.
4. சென்னை தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையில் கூடுதல் பணியாளர் குடியிருப்பு (195 பிரிவுகள்).
5. சென்னை தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவமனையில் சிறப்புப் பணியாளர்களில் புறத்துள்ள நோயாளிகளுக்கு சிறு அறைகள் கட்டுதல்.
6. வேலூர், குடியாத்தம், லால்குடி ஆகிய இடங்களில் உள்ள அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி தொகுதிகள் இணைப்பு மருத்துவமனை கட்டுதல்.

1968 மார்ச் 19]

7. கோயம்புத்தூரிலுள்ள (தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி) மைய மருத்துவப் பண்டசாலைக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

8. சென்னைலுள்ள மைய மருத்துவப் பண்டசாலைக்கும் மையப் படிவங்கள் கிடங்கிற்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.

செலவினம்.—தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் மருத்தவ வசதிகளை வழங்குவதற்கான செலவு முதற்கண் மாநில அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்டு, தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகம், மாநில அரசாங்கம் இவற்றிற்கிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட பணியாளர்களும், அவர்களின் குடும்பத்தினரும் இத் திட்டத்தின் கீழ்வரும் இடங்களில் 7 : 1 என்ற விகிதத்திலும் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் மட்டுமே இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் இடங்களில் 3 : 1 என்ற விகிதத்திலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். கட்டிட வேலைக்கான மெத்தச் செலவு முழுவதும் தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதிக் கழகத்தினால் செய்யப்படும். 1967-ம் ஆண்டில், மருத்தவ வசதிகளுக்காக செய்யப்பட்ட செலவு தோராயமாக ரூ. 145 லட்சமாக இருக்கும்.

1967 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையில் உள்ள கால அளவில் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கு ஸ்காலர் தொகையாக வழங்கப் பட்ட பல்வேறு உதவிகள் சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு:—

உதவிகளின் வகை.

கொடுத்த தொகை.

(1)

(2)

ரூபாய். காசு.

1967 ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையிலான கால அளவில் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகள் :—

(அ) நோய்க்கால உதவி	83,09,326	70
(இ) நீட்டிக்கப்பட்ட நோய்க்கால உதவி	6,94,633	87

தொழில் செய்கையில் காயம் பட்டதற்கான உதவி—

(அ) வேலை செய்ய தாற்காலிகமாக இயலாமைக்கான உதவி.	7,00,993	17
---	----------	----

(இ) வேலை செய்ய நிலையாக இயலாமைக்கான உதவி.	6,31,329	36
--	----------	----

(உ) சார்ந்துள்ளவர்களுக்கு உதவி	75,547	73
--	--------	----

பேறுகால உதவி	5,90,377	62
----------------------	----------	----

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி திட்டத்தின்கீழ் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம்.—அயன்புரத்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதி மருத்துவ மனை மும்புரத்திட்டத்தின்கீழ் கருத்தடை செய்து கொள்வதற்காக ஏற்பளிக்கப்பட்ட அறுவை சிகிச்சை நிலையமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் ஈட்டுறுதித் செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவ வசதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் அமைந்துள்ள பருந்தகங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு சிறு மருத்துவச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

சென்னை மாநகரில், தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுறுதித் திட்டம், திட்டத்தில் சேராத வேலைத்திட்டமாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறது.

[1968 மார்ச் 19]

V. தொழிலாளர் நலப் பணிகள்.

28. ஈடுசெய் விலையில் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி திட்டம்—அரசாங்கத் திட்டம்.—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தல், அரசாங்க, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளுக்காக 150 இலட்சம் ரூபாய் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ம் ஆண்டிலும், 1967-68-ம் ஆண்டிலும் செய்த முன்னேற்றம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1966-67-ம் ஆண்டில், 10.30 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, 159 வீடுகள் (அம்பத்தூரில் 99 வீடுகள், திருப்பூரில் 60 வீடுகள்) கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கத் துறையில் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, நடப்பு ஆண்டில் (1967-68) வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 9 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 31-12-1967 வரையில் ரூபாய் 92,270 செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அம்பத்தூரில் 54 வீடுகள், காட்பாடியில் 12 வீடுகள், திருச்சிராப்பள்ளியில் 12 வீடுகள், கிண்டியில் 54 வீடுகள், மதுரையில் 24 வீடுகள், திண்டுக்கலில் 12 வீடுகள் ஆகியவற்றைக் கட்டும் வேலையை தொழில் துறை மேற்கொண்டுள்ளது.

தனியார் துறை தொழிலாளர்கள் திட்டம்.—1967-68-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூபாய் 250 இலட்சமாகும். சென்னையில் உள்ள குழந்தை அசை நர்வாகத்தினர் ரூபாய் 13.37 இலட்சம் மொத்தச் செலவில் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்காக 132 வீடுகள் கட்டுவதற்கான உதவிக்காக மனு செய்து கொண்டுள்ளனர். இத் திட்டத்திற்கான ஒப்பளிப்பு ஆலோசனையில் உள்ளது.

தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டம்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்ட விதிகளுக்கிணங்க, தோட்ட அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு உதவி இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், தோட்ட அதிபர்கள் தங்களுடைய தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்காக, வீடு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3,000 என்ற வீதத்தில் 1-4-1966 முதல் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வேலைத் திட்டத்திற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூபாய் 5 இலட்சமாகும். தேசிய நெருக்கடி காரணமாக கடன் வழங்குவது தடை செய்யப்பட்டதால், தோட்ட அதிபர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக 1966-67-ம் ஆண்டில் எத் தொகையும் செலவிடப்படவில்லை. நடப்பு ஆண்டில் வரவு (1967-68) செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு ரூபாய் 1 இலட்சமாகும். இந்த ஆண்டில் இது வரையில் எத்தொகையும் செலவிடப்படவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு 1-4-1966 முதல் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

29. தோட்டத் தொழிலாளர் நலம்—(i) காப்பி வாரிய மானியம்.—தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கலவி உதவித் தொகை, மருத்துவ வசதி போன்ற நலப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக 1967-68-ல் காப்பி வாரியம் ரூபாய் 1 இலட்சம் ஒதுக்கியது. கலவி உதவித் தொகை அளித்த பிறகு எஞ்சியுள்ள தொகை மருத்துவ வசதிக்காக அளிக்கப்படும். நிலுவைத் தொகை, மைசூர், சென்னை, கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு முறையே 55 : 30 : 15 என்ற விகிதத்தில் பகிர்நடைக்கப்படும். இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கக் கூடிய தொகை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டவுடன், அத்தொகையைப் பயன் படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்று தயாரிக்கப்படும்.

1968 மார்ச் 19]

(ii) தேயிலை வாரிய மானியம்.—தேயிலை வாரியம் அளிக்கும் மானியத்திலிருந்து (1) தோட்டக் தொழிலாளர்களின் குடி நடைகளுக்கு குன்னூர் வையல் நிலையத்தில் பயிற்சி அளிப்பது. (2) தேயிலை எஸ்டேட்டிலிருந்து 9 மாணவர்களுக்குத் துணைச் செவிலியர்-மருத்துவசிக் படிப்பில் கோயம்பத்தூர் விலைமையில் மருத்துவமனையில் பயிற்சியளிப்பது ஆகிய நல நடவடிக்கைகள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1967-68 தேயிலை வாரியம் மானியம் எதையும் ஒதுக்கவில்லை.

(iii) ரப்பர் வாரிய மானியம்.—கோட்டயம் ரப்பர் வாரியம், நாகர் கோயிலிலுள்ள அரசாங்கக் காசநோய் மருத்துவ மனையில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு வார்டு கட்டுவதற்காக ரூபாய் 18,900 ஒதுக்கியுள்ளது. ரப்பர் வாரியம் கொடுக்க முன் வந்தள்ள ரூபாய் 18,900-க்காக ரூபாய் 21,500 செலவில் 4 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக சென்னை மருத்துவப் பணி இயக்குனர் திட்டமொன்றை அனுப்பியுள்ளார். ரூ. 18,900 தருமாறு ரப்பர் வாரியத்தை அரசாங்கம் கேட்டுள்ளது. மேலும் மேற்கூறிய திட்டத்திற்கு க எஞ்சிய செலவுத் தொகையாக ரூ. 2,600-ஐ அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும் தெரிவித்துள்ளது. 1967-68-க் கான திருத்த பதிப்பீட்டில் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தத்தக்க மானியமாக ரூ. 18,900 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாக ரப்பர் வாரியச் செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

30. தொழிலாளர்களின் கல்வி.—நமது நாட்டின் திட்ட வல்லுநர்கள், உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம் ஆசியோரின் கவனத்தைக் கவர்ந்த தொழிலாளர் கல்வித் திட்டம் இந்திய அரசுஞல் நாடு முழுவதும் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, 1967-68-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து வெறதகரமாக நிறை வற்றப்பட்டது. சென்னை, மதுரை, கோயம்பத்தூரிலுள்ள வட்டார நிலையங்கள் தொழிலாளர்-ஆசிரியர்களுக்காக கீழே குறிப்பிட்டபடி பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வருகின்றன :—

சென்னை. மதுரை. கோயம்பத்தூர்.

முடிவடைந்த தொழிலாளர்-ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை.	6	3	5
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்-ஆசிரியர் எண்ணிக்கை.	125	92	104
பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர் களின் எண்ணிக்கை.	4,103	5,751	1,620

ஆசிரியர்-தொழிலாளர் பயிற்சி வகுப்புகளையும், பிரிவு நிலை வகுப்புகளையும் நடத்துவதற்கு கூடுதலாக, வட்டார நிலையங்கள் மூன்றும், இந்த ஆண்டில் (குறுகிய கால) ஒரு நாள் பள்ளித் திட்டத்தை நடத்தியுள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் மூன்று நாள் கருத்தரங்குகளையும், படிப்பு வட்டங்களையும் நடத்தவும் அவர்கள் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

மதுரை நிலையத்தில், மதுரையில் உள்ள மதுரை மில் லிமிடெட்டில் முதல் முழு நேர வகுப்புகளை தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் தொங்கி வைத்தார். இதனால் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரிவு நிலை வகுப்புகளை ஒரு திங்களுக்குப் பதில் (பகுதி நேர வகுப்பு) 15 நாட்களுக்குள் முடித்துவிட முடியும்.

31. பயன் துய்ப்போர் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளும் நியாய விலைக் கடைகளும்.—முன்னூற்று ஒன்று தொழில் நிறுவனங்களும், 250 பணியாளர்களோ, அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களோ உள்ள அறுபத்து எட்டு மலைத்தோட்ட எஸ்டேட்டுகளும், அங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர் நலனுக்காக பயன் துய்ப்போர் கூட்டுறவு பண்டசாலைகளையும், நியாய விலைக்

[1968 மார்ச் 19]

கடைகளையும் அமைக்கும்படிக் கேட்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பயன் நுகர்வோர் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள், நியாய விலைக் கடைகள் ஆகியவற்றிற்காகும் சராசரி மாதச் செலவு ரூ. 2-16 கோடியாகும்.

32. தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இதழ்.—தமிழ்நாடு தொழிலாளர் அரசாங்க இடம், பணியாளர்கள் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகத் திங்களுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப் படுகின்றது. இதில் தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள், தொழிற் சங்கங்கள், முக்கியமான ஒப்பந்தங்கள், சென்னை தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தொழில் நடுவர் மன்றம் ஆகியவற்றின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், உயர்நீதி மன்றம், தலைமை நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் முடிவுகள், பணிபுரியும் வகுப்பிற்கான பயன் நுகர்வோர் பண்ட விலைக் குறிப்பீடுகள் ஆகியவை குறித்த பயன் தரும் தகவல்களும் புள்ளி விவரங்களும் இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. மேலும் தொழிலாளர் சிக்கல்கள், தொழில் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த எவையான கட்டுரைகளையும் இது வெளியிடுகிறது. இதைத் தவிர உலக நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனம், இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாடு, தொழிலாளர் நிலைக் குழு, மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு முதலியவற்றின் தீர்மானங்களையும், பரிந்துரைகளையும் இது வெளியிடுகின்றது. புள்ளி விவரங்களில் பெரும் பாலானவற்றைத் தமிழில் அச்சிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

33. பொது—(i) நுகர்பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணை.—நுகர்பொருள் விலைவாசிக் குறியீட்டு அட்டவணைப் புதிய தொகுதிகளைத் தயாரிப்பதற்கான சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கையை ஆராய்ந்து பாடப்பதற்காகச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளாதாரத் துறைத் தலைவரும் பொருளாதாரப் பேராசிரியருமாகிய திரு. டாக்டர் வி. ஷண்முக சுந்தரம் அவர்களை அரசாங்கம் நியமித்தது. அவருடைய அறிக்கை வரப்பெற்றுள்ளது.

(ii) தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு.—தொழிலாளர்க்குத் தொடர் படிய எல்லாவற்றைக் குறித்தும் தொழிலாளர் துறை அமைச்சருக்கு ஆலோசனை கூறும் பொருட்டு, தொழில் சங்கத் தலைவர்களைக் கொண்டு தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்துள்ளது. ஆய்வுரை ஆண்டில் இக்குழுவின் இரண்டு கூட்டங்களும் ஒரு சிறப்புக் கூட்டமும் இதுவரை நடைபெற்றுள்ளன.

தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை இத்தீர்மானம் அமைக்கவும் அரசாங்கம் செயற் குறிப்புகளை ஆராய்ந்து வருகின்றது.

(iii) தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழு.—இந்தியாவின் முன்னாள் தலைமை நீதிபதி டாக்டர் P. B. கீடேந்திரக்கட்கரின் தலைமையில் இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழு தொழிலதிபர் ன், தொழிலாளர் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் வாய்மொழிச் சான்றுரைகளைப் பதவு செய்வதற்காக 1968 பிப்ரவரித் திங்களில் இம்மாநிலத்திற்கு வந்தது.

தொழிலாளர் சட்டங்களின் பலன் குறித்தும் அவை செயல்படுவது குறித்தும் ஆராய்வதற்காக தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழுவிலால், ஆந்திரப் பிரதேசம், தமிழகம், மைசூர், கேரளம் ஆகியவற்றின் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட (தென்பகுதி) தொழிலாளர் நிர்வாகம் பற்றிய மண்டலச் செயற்குழு தனது கூட்ட மொன்றை 1968 பிப்ரவரித் திங்களில் சென்னையில் நடத்தியது.

1968 மார்ச் 19]

(iv) தொழிலாளர் நலக் குழு.—இந்திய அரசின் முன்னால் தொழிலாளர் துறை துணை அமைச்சர் திரு R. K. மாவேயியா அவர்களின் தலைமையில் இந்திய அரசுனால் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் நலக் குழு தொழில்துறைகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளிடமிருந்தும் பற்றாக்குறை வனையவர்களிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் வாய்ப்பொழிச்சான்றுரைகளைப் பதிவு செய்வதற்காக 1967, நவம்பர் திங்களில் தமிழகத்திற்கு வந்தது.

(v) திரைப்படத் தொழில் குறித்த முக்கூட்டுத் துணைக்குழு.—திரைப்படத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்களுடைய பணிகள் குறித்தும் பணி நிலைமைகள் குறித்தும் ஆராய்வதற்காக இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட முக்கூட்டுத் துணைக் குழுவும் ஆய்வுரை ஆண்டில் தமிழகத்திற்கு வந்தது.

VI. எடைகள் அளவைகள்.

முன்பு எடை அளவைத் துறையினால் மெட்ரிக் எடை-அளவைகள் முறை செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. இப் பணி, 1967-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 4-ம் தேதி முதல் தொழிலாளர் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் தொழிலுட்ப வகையைச் சேராது தொழிலாளர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு வகித்த தொழிலாளர் துறையின் அதிகாரிகளை ஆய்வுரை ஆண்டில் தமிழக 1958-ம் ஆண்டு எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) சட்டங்கள் விதித் துறைகளையும் செயல்படுத்தினர். ஆய்வாளர் அலுவலகத்தின் பணியாளர்த தொகுதி மாநில எடை அளவுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியுடன், 140 தொழிலாளர் துறை உதவி ஆய்வாளர்களையும் 18 துணை ஆய்வாளர்களையும், 10 ஆய்வாளர்களையும் கொண்டிருந்தது. தொழிலாளர் துறை உதவி ஆய்வாளர்கள், உற்பத்தியாளர்களும் வணிகர்களுக்கும் கொடுக்கின்ற புதிய எடைகளையும் அளவைகளையும் சரிப்பார்த்து முத்திரையிடுவதோடல்லாமல், மாநிலத்தின் எடை அளவுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மண்டலத் திட்டத்திற்கிணங்க, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை (தொழிற்சாலைகளில் உள்ள பழைய எடை அளவைகள் நீங்கலாக) உற்பத்தியாளர்களாலும் வணிகர்களாலும் கொடுக்கப்படுகின்ற பழைய எடைகளையும் அளவைகளையும் மறுமுறை சரிப்பார்க்கும் பணியைக் கூடச் செய்து வர வேண்டியிருந்தது. தொழிற்சாலைகள், தொட்டி லாரிகள் பெட்ரோல் பம்புகள் ஆகியவற்றின் எடைகளும் அளவைகளும் எடைமேடைகளும் 12 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை முத்திரையிட வேண்டியன வாகும்.

மெட்ரிக் எடை அளவை முறையை மாநிலம் முழுவதற்கும் மற்றும் பல்வேறு வாணிகங்களுக்கும் தொழில்களுக்கும் விரிவுபடுத்தியதை யொட்டி பழைய தமிழக 1958-ம் ஆண்டு எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) விதிகளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் நேரிடது. திருத்தம் செய்யப் பட்ட விதிகள் 1967, மார்ச் திங்களில் பிறப்பிக்கப்பட்டு (இலை 1-5-1967 தேதிய தமிழக அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. 1-5-1967 முதல் கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. எடைகளையும் அளவைகளையும் சரிபார்த்து முத்திரையிடுவதற்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முத்திரைக் கட்டணங்களும் தமிழக எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தப்படத்தக்க உரிமக் கட்டணங்களும் ஆந்திர பிரதேசம் போன்ற அண்டை மாநிலங்களில் நடப்பிலுள்ள கட்டணங்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கச் செய்யும் பொருட்டு அவற்றை மாற்றியமைத்தமை இவ்விதிகளில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க முக்கியக் கூறுகளில் ஒன்றாகும். ஆய்வாளர்கள் எளிதாகச் சரிபார்க்க வசதியளிக்கும் பொருட்டு சில இனங்களைச் சேர்ந்த எடைகள் அளவைகளுக்கும் எடைக் கருவிகள் அளவைக் கருவிகளுக்கும் இந்தியத் தரநிலை நிறுவனத்தினால் குறிப்பிடப்பட்ட குறிப்பீடுகளும் இந்த விதிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

[1968 மார்ச் 19]

உரிமங்கள்.—1967-ம் ஆண்டின்போது, எடை அளவைச் சட்டத்தின் கீழ், 126 உற்பத்தியாளர்களுக்கும், 643 வணிகர்களுக்கும், 220 எடைகள் அளவைகள் பழுது பார்ப்போருக்கும் எடை அளவுக் கட்டுப்பாடு அதிகாரியால் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதில், புதிய உரிமங்கள், பழைய உரிமங்களைப் புதுப்பித்தல், ஆகிய இரு வகையும் அடங்கும். இதற்கு நிகரான முந்திய இரண்டு ஆண்டுகளில் இருந்த புள்ளி விவரம் வருமாறு:

	1965.	1966.
உற்பத்தியாளர்கள்	98	116
வணிகர்கள்	537	640
பழுது பார்ப்போர்	141	203

வரவுகள்.—எடை அளவைத் துறை 4-1-1967-ல் தொழிலாளர் துறையுடன் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர் முதல் மூன்று திங்களின்போது, தமிழக 1958-ம் ஆண்டு எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் முத்திரைக் கட்டணங்கள், உரிமக் கட்டணங்கள், ஆகிய வகையில் 3 01,682-80 ரூபாய் வசூலாகியது. நடப்பு நிதியாண்டின் ஒன்பது திங்கள்களில் முத்திரைக் கட்டணங்கள் வகையிலும் உரிமக் கட்டணங்கள் வகையிலும் 11,83,029 ரூபாய் வசூலாகியுள்ளது. முந்திய 2 ஆண்டுகளின் போது எடை அளவைத் துறைக்குக் கிடைத்த வரவு விவரம் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றது:—

1965-66.	1966-67.
ரூ.	ரூ.

சரிபார்த்தல் முத்திரைக் கட்டணங்களும் 10,98,097-41 9,67,047-20
உரிமக் கட்டணங்களும்.

1967-ல் இந்தியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய எடை அளவைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைப் பின்பற்றி தமிழக எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தப்படத் தக்க முத்திரைக் கட்டண வீதங்கள் ஒரே சீராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக 1-1-1968-ம் நாள் முதல் இந்த வீதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன.

பணியின் முன்னேற்றம்.—இம் மாநிலம் முழுவதிலும் 1-12-1966-ம் நாளிலிருந்து மெட்ரிக் முறை எடைகளையும் அளவைகளையும் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. மற்ற எடைகளையும் அளவைகளையும் பயன்படுத்துவது சட்டத்திற்குப் புறப்பானது என்னும் காரணத்தினால் வணிகர்கள் பொதுவாகவே, இந்தப் புதிய முறையைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர். பொதுமக்களும் இப் புதிய முறையான எடைகளையும் அளவைகளையும் பயன்படுத்தும் பழக்கத்திற்கு வந்துள்ளனர். உணவு தானியங்கள், பருப்புகள், கட்டிலைகள், சிறு தானியங்கள் ஆகியவை சென்னை மாநகரிலும் உப்பையும், உணவு எண்ணெய்களையும் இம் மாநிலம் முழுவதிலும் எடையிட்டு நிறுத்து விற்பனை செய்யும் முறை இவ்வாண்டின் போதும் தொடர்ந்து வழக்கில் இருந்தது. சில்லறை விற்பனையில் உணவு எண்ணெய்களை நிறுத்து விற்பனை செய்வதில் சில வணிகர்களுக்கு நேரிட்ட இடர் அருகில் அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டு, அதற்கேற்ப முந்திய ஆண்டையே மாற்றி, ஒரு நேரத்தில், ஒரு கிலோவுக்கு மேற்பட்டு விற்பனை செய்யும் உணவு எண்ணெய்களைப் பொறுத்தவரை மட்டும் எடை மூலம் நிறுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. உணவு தானியங்கள் முதலியவற்றை எடை மூலம் நிறுத்து விற்பனை செய்யும் ஏற்பாட்டை இம் மாநிலத்தின் மற்றப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்துவது குறித்தும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அரசினால் அமைக்கப்பட்ட மாநில மெட்ரிக் எடை அளவை முறை விளம்பர ஆலோசனைக் குழு 1967, நவம்பரில் கூடி, உணவு தானியங்கள் முதலியவற்றை நிறுத்து விற்பனை செய்வதற்கு ஒப்போது சென்னை மாநகரில் செல்லில் உள்ள முறையை இம் மாநிலத்தில் உள்ள நகராட்சிகள் அனைத்திற்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது.

1968 மார்ச் 19]

இதுவரை மெட்ரிக் முறையை எவ்வளவிலும் பயன்படுத்தத் தொடங்காமல் உள்ள நிலப்பரப்பு அளவைகள், வெட்டு மரங்கள் வாணிகம், பருவ நிலை அளவுகள் போன்ற புதிய துறைகளில் இந்த முறையைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்து இதனைப் பெரு வழக்கில் கொண்டுவருவதற்காகவும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

நிலப் பரப்பை அளவெடுப்பதில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளைக் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்தும் முறை 1-10-1965-ம் நாள் முதல் செயலில் வந்தது. நிலப் பரப்புகளை அளவெடுப்பதில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளைப் பயன்படுத்துமாறு பொதுப் பணத் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை சர்வேத் துறை ஆகியவற்றுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் குறித்து 1967. நவம்பரில் உதகமண்டலத்தில் ஆய்வு செய்யப் பட்டது. மாறு சர்வே செய்கின்றபோது நிலப்பரப்பை அளவிடுவதில் இதனை மேற்கொள்வதை விரைவு படுத்த வேண்டுமென முடிவு செய்யப் பட்டது. இம் மாநிலத்தில் நிலங்களை சர்வே செய்வதில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு வசதிாக இருக்கும் வகையில் சர்வே நிலவரி ஏற்பாட்டின் பொருட்டு நிலப்பரப்புகளுக்கான அளவை மாற்று அட்டவணைகள் தயாரித்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வெட்டு மரங்கள் வாணிகத்தில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளைப் பயன்படுத்தும் முறை 1-4-1965 முதல் கட்டாயமாகச் செயலுக்கு வந்தது. இருந்த போதிலும், இதுவரை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. இதற்காக இம் மாநிலத்தின், அரசாங்கத் துறைகள், அனைத்தினுடைய ஒத்துழைப்பும், பொறுப்பாளர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்கள், கட்டிடக்கலைஞர்கள் ஆகியோருடைய ஒத்துழைப்பும், கட்டளைகள் மூலமாகவும் கூட்டங்கள் மூலமாகவும் பெறப்பட்டது. வெட்டு மரங்களின் அளவுகள் சம்பந்தமான அளவு மாற்றுகை அட்டவணைகள் இல்லாமை, வெட்டு மர அளவுகளின் பருமன்களைக் கணக்கிடுவதற்கான அட்டவணைகள் இல்லாமை போன்ற சில இடர்பாடுகள் மர வானிகர்களுக்கு நேரிடதால் முதல் தடவையாக அவர்களுக்கு 1-4-1967 வரை இதுகுறித்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மரங்களின் வெட்டு அளவுகளுக்கான மாற்றுகை அட்டவணைகளையும் வெட்டு மர அளவுப் பருமன்களைக் கணக்கிடுவதற்கான அட்டவணைகளையும் இந்தியத் தரநிலை நிறுவனம் இப்போது தயாரித்து முடித்து வெளியிட்டுள்ளது. இதனால், அகற்றுவதற்கு இயலாமல் இருந்த இடர்பாடுகள் அகற்றப்பட்டுள்ளன. மைசூர், கோளம், மகாராஷ்டிரம், ஆகிய மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து மரங்களை அனுப்புவோர் அவர்களுடைய பட்டியல்களில் பழைய யூனிட்டுகளை மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகின்ற காரணத்தால் மெட்ரிக் முறைக்கு மாற்ற இயலாமல் உள்ளது என்று வணிகர்கள் மறுபடியும் குறை தெரிவித்தனர். இது குறித்து இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மாங்கனைப் பயன்படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற அதிகாரிகள் அனைவரும் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளில் சீரமைத்த வெட்டு மர அளவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென இந்திய அரசு அவர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தது. மரங்களுக்காக மர வணிகர்களிடம் கொடுக்கின்ற தேவை கோரிக்கைகளை மெட்ரிக் அளவுகளில் மட்டுமே கொடுக்குமாறு இம் மாநிலத்தின் அரசாங்கத் துறைகள் அனைத்துக்கும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மர வாணிகத்தில் மெட்ரிக் முறையை மேற்கொள்வது இவ்வாண்டு மூடிவடைவதற்கு முன்பு பூர்த்தியாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மருத்துவ வெப்பமானிகளில் மெட்ரிக் யூனிட்டுகளைக் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு 1-12-1967 முதல் செயலுக்கு வந்தது. சென்டி கிரேடிலிருந்து ஃபாரன்ஹிட்ருக்கு மாற்றுவதற்கான அட்டவணை அடங்கிய தண்டு வெளியீடுகள் எல்லா மருத்துவ நிலையங்களுக்கும் மருத்துவப் பணி இயக்குநருக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தில் உள்ள மருத்துவ மனைகள் மருந்தகங்கள் ஆகிய அனைத்திலும் இந்த மாற்றத்தைச் செயல்படுத்துமாறு பொதுத் தகவல்துறைத் துறை இயக்குநரும் மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரும் வேண்டிக் கொள்ளப் பட்டனர்.

[1968 மார்ச் 19]

வாடகைக் கார் மீட்டர்கள் உட்பட எடை அளவைக் கருவிகளைச் சோதிப்பதில் எடை அளவைத் துறைப்பிரிவின ஐந்து அதிகாரிகள் டது டெல்லியில் உள்ள தேசிய பெளதிக ஆய்வுக்கூடத்திலும் பம்பாயிலுள்ள இந்திய அரசின் அக்கசாலையிலும் (Mint) இவ் வாண்டின்போது சுறப்புப் பயிற்சி பெற்றனர்.

வாடகைக் கார் மீட்டர்கள், நீர் மீட்டர்கள், சாராய அளவைகள் ஆகிய வற்றைச் சரி பார்ப்பதும் பணி இதுவரையில் மேற்கொள்ளப் பட்டவில்லை. இப் பணி நடப்பு ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

இரயில்வே துறையினாலும் அஞ்சல் தந்தித் துறையினாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற எடைகளையும் அளவைகளையும் சரிபார்ப்பது குறித்து இந்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெறுகின்றது; இந்தப் பணியையும் விரைவில் மேற்கொள்ளக்கூடும்.

இரட்டை அளவுமுறை.—தோல்கள், உரிவைகள், தேயிலை முதலிய சில வாணிகங்களில் அயல் நாடுகளுக்கு “பவுண்டு” யூனிட்களில் மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பவுண்டு முறையில் நிறுப்பதற்கு வசதியளிப்பதற்காக மெட்ரிக் யூனிட்களிலும் “மீட்டர்கள்” யூனிட்களிலும் குறிகள் உள்ள எடை இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது இத்தகைய அனுமதி, உண்மையான ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு மட்டுமே மிகவும் குறைவாகவே வழங்கப்படுகின்றது. 1967-ம் ஆண்டின் போது 38 பேர்களுக்கு மட்டுமே அனுமதி வழங்கப்பட்டது; முந்திய ஆண்டில் 42 பேர்களுக்கு இத்தகைய அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

செயல்படுத்துதல்.—வணிக நிறுவனங்கள் அனைத்தும் சரியான எடைகளையும் அளவைகளையும் பயன்படுத்துகின்றனவா என்று சரிபார்ப்பதற்காக மட்டுமல்லாமல் “அளவு குறைத்து” விற்பனை செய்தல் முதலியவை போன்ற ஊழல்களைத் தடுப்பதற்காகவும் ஆய்வாளர் அலுவலகத்தினால் அவை அனைத்தும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வந்தன, ஆய்வாளர்களுடைய பணியும் தொழிலாளர் துறைத் துணை அய்வாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் போன்ற மேலதிகாரிகளால் சோதித்துப் பார்க்கப்பட்டது.

இவ் வாண்டின்போது தமிழக 1958-ம் ஆண்டு எடை அளவைச் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறியதற்காக 89 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. அவற்றில் 80 வழக்குகளில் தண்டனை சொடுக்கப்பட்டது. எஞ்சிய வழக்குகள் நீதி மன்றங்களில் விசாரணையில் உள்ளன.

விளம்பரம்.—மெட்ரிக் முறையை விளம்பரப்படுத்துவது குறித்து அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக எட்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநில எடை அளவை முறை விளம்பர ஆலோசனைக் குழு ஒன்றையும் அரசாங்கம் அமைத்துள்ளது. இந் குழு புதிய அளவைகளைப் பரப்புவதற்காக விளம்பரம் செய்வது குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் எந்த நடவடிக்கை பொதுவாக இக்குழு செய்கின்ற பரிவுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

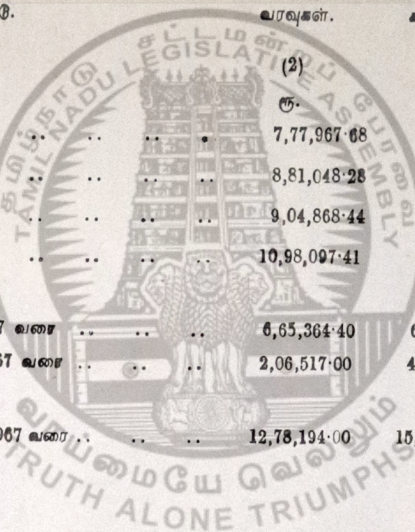
1962-63 முதல் 1966-67 வரை, 1967 டிசம்பர் முடியவுள்ள நிதியாண்டுகளுக்கான வரவுகள், கட்டணங்கள் ஆயிவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

1968 மார்ச் 19]

நினைவுகள்

687

ஆண்டு.								வரவுகள்.	கட்டணங்கள்.	பற்றாக்குறைகள் அல்லது உபரிகள்.
(1)								(2)	(3)	(4)
								ரூ.	ரூ.	ரூ.
1962-63	..	..	..	..	..	..	..	7,77,967.68	8,96,594.77	(—) 1,18,627.09
1963-64	..	..	..	..	..	..	..	8,81,048.28	7,07,276.74	(+) 1,23,771.54
1964-65	..	..	..	..	..	..	..	9,04,868.44	6,73,771.32	(+) 2,31,097.22
1965-66	..	..	..	..	..	..	..	10,98,097.41	8,02,175.30	(+) 2,85,922.11
1966-67—										
1-4-1966 முதல் 3-1-1967 வரை	..	..	..	..	..	..	..	6,65,364.40	6,30,732.00	(+) 34,632.40
4-1-1967 முதல் 31-3-1967 வரை	..	..	..	..	..	..	..	2,06,517.00	4,25,170.00	(—) 2,18,653.00
1967-68—										
1-4-1967 முதல் 31-12-1967 வரை	..	..	..	..	..	..	..	12,78,194.00	15,51,353.00	(—) 2,73,159.00

[1968 மார்ச் 19]

எடை அளவைத் துறையை தொழிலாளர் துறையுடன் சேர்த்துவிட்டதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்துறை உதவி ஆய்வாளர்கள், துணை ஆய்வாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியவர்களுக்குரிய சம்பளம், படிக்கள் ஆகிய அனைத்தும் 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் இந்தக் கணக்குத் துணைத் தலைப்பிற்கே பற்று எழுதப்படுகின்றன.

வரவுகளுக்கு மேலாகச் செலவு யாதேனும் கூடுதலாக ஏற்படுமானால் அதில் பாதிமை மானியமாகவும் பாதிமைக் கடனாகவும் இந்திய அரசு வழங்கும்.

VII. தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி

I. வேலை வாய்ப்புகள்.—தேசிய வேலை வாய்ப்புப் பணியின் கீழ் தமிழகத்தில், 15 வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களும் தொழில்-நிர்வாகப் பணி அலுவலகம் ஒன்றும், ஊனமுடையோர்க்காக சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒன்றும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒன்றுமாகப் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள் இரண்டும் செயலாற்றி வருகின்றன. சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு இயங்கும் பதிவுப் பிரிவுகள் கோடிப் பகுதிகளில் உள்ள விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்தன.

இந்தக் கால அளவின்போது பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதார்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள், அரசாங்கத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகத்தின் பணியைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட வேலையளிப்போர் ஆகியவர்களின் எண்ணிக்கையும் இவ்வகையில் 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான எண்ணிக்கையும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன :—

ஆய்வுக் காலத்தின்போது (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரை).	1966-67 வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டின்போது (1966 ஏப்ரல் முதல் 1966 நவம்பர் வரையுள்ள கால அளவிற்கு).	(1)	(2)
1 பதிவு செய்யப்பட்ட விண்ணப்பதார்கள்.	2,38,738	2,31,345	
2 வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்கள்.	31,149	38,548	
3 வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட வேலை வாய்ப்பளிப்போர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை—			
(அ) அரசாங்கம் (பொதுத் துறை)	1,028	1,204	
(ஆ) ஏனையோர் (தனியார்த் துறை).	233	296	
4 இந்தக் கால அளவின் முடிவில் இருந்த விண்ணப்பதார்களின் எண்ணிக்கை.	2,31,804	2,14,378	
(30—11—1967-ல் கண்ட நிலைவரப்			

1968 மார்ச் 19].

II. ஊனமுடையோர்க்கான வேலை வாய்ப்பு ஏற்பாட்டு அலுவலகம்.—இந்த அலுவலகம் ஊனமுடைய விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு தகுந்த வேலை வாய்ப்பு உதவியை அளிக்கின்றது. இந்த உதவி இம் மாநிலம் முழுவதற்கும் பயன்படும் வகையில் இந்த அலுவலகத்தின் பணி விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. உடல் ஊனமுள்ள விண்ணப்பதாரர்களைத் தகுந்த வேலைகளில் அமர்த்தும் பொருட்டு தனியார்த் துறையில் வேலையளிப்போரிடமும், அரசாங்கத்தில் வேலையளிப்போரிடமும் இந்த அலுவலகம் நெருங்கிய முறையில் தொடர்பு கொண்டு பணியாற்றி வருகின்றது.

1967-68-ம் ஆண்டின்போது (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் 241 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு அவர்களில் 74 பேர்களை வேலையில் அமர்த்தியது.

III. தொழில் நிர்வாகப் பணி வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், சென்னை-6.—இம்மாநிலத்தி் தொழில், அறிவியல், பொறியியல், நிர்வாகம், மேற்பார்வை வகையில் உயர்தகுதி பெற்றுள்ளவர்களின் தேவையை இந்த அலுவலகம் நிறைவேற்றி வருகிறது. இதற்காக இந்த அலுவலகம் அரசுத் துறையிலும் தனியார்த் துறையிலும் வேலையளிப்போரிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டின்போது (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரை) இந்த அலுவலகம் உயர் தகுதி பெற்ற 2,682 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து அவர்களில் 273 பேர்களுக்கு வேலை பெற்றுக் கொடுத்தது.

IV. சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் ஆலோசனைக் கழகங்கள்.—இந்தக் கழகங்களின் பணிகள் வருமாறு :—

(அ) அந்தப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அளித்து ஆலோசனை கூறுதல்.

(ஆ) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வகையின் கீழ் வருகிற தன்னுடைய பட்டதாரிகளையும் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களினுடைய பட்டதாரிகளையும் பதிவு செய்து கொள்ளுதல்.

(இ) வேலையளிப்போருக்கு வேண்டியுள்ள தகுதி படைத்த விண்ணப்பதாரர்கள் குறித்துக் கேட்கப்படும் வினாக்களுக்குப் பதிலளித்து கேட்கப்படும் விவரங்களைக் கொடுத்துதல்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு உதவிக் கழகம் 154 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 1967-68 ல் (1967 ஏப்ரல் முதல் 1967 நவம்பர் வரை) 17 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளித்துள்ளது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு உதவிக் கழகம் 401 விண்ணப்பதாரர்களைப் பதிவு செய்து 1967-68 ல் (1967 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை) 51 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது.

V. தொழில்முறை வழிகாட்டுதல்-வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறல்.—நலகிரி மாவட்டம் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொழில் முறை வழிகாட்டுதல்-வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் தொழில்முறை வழிகாட்டுதல்-வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை கூறும் பிரிவுகள் பிமைப்பிற்குரிய வழியறிவிக்கும் நிலையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. பிமைப்பிற்குரிய தொழில் பற்றிய பயனுள்ள தகவல் சேகரித்தும் பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு வசதியேற்படுத்தியும் விண்ணப்பதாரர்களின் நலனுக்காக ஏற்றவகையிலுள்ள தொழில் பழகும் பயிற்சியளிக்க வசதி செய்தும் மேற்சொன்ன பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. தொழில்முறை வழிகாட்டும்-அதிகாரிகள் கல்வி நிலையக் களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு தொழில் மேற்கொள்ளுவது குறித்த சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுகிறார்கள்.

[1968 மார்ச் 19]

சென்னை 14-ல் உள்ள தொழில்முறை வழி காட்டும் பிரிவு மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் அலுவலகத்திலிருந்து “வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள்” என்னும் மாதாந்தர இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறது. அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள விண்ணப்ப தாரர்களின் நலனுக்காக தொழில், பயிற்சி வாய்ப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட காலாண்டு இதழ் ஒன்றை மாவட்டங்களில் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் வெளியிட்டு வருகின்றன.

இக் கால அளவில் இத் திட்டத்தினால் பலனடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கீழ்க்கண்டவாறாகும் :—

அலுவலகங்களின் பெயர்கள்.	கூட்டாகப் பலருக்கு வழி காட்டுதல்.			தனிப்பட்ட வர்களுக்கு வழி காட்டும் தகவல் அறிவித்தல்.		தனிப்பட்ட வர்களுக்கு வழி காட்டுதல்.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 சென்னை	18,937	6,580	..				
2 மதுரை	4,506	5,325	..				
3 கோயம்புத்தூர்	4,328	1,110	..				
4 திருநெல்வேலி	2,541	1,265	1				
5 கடலூர் (தற்போது நெய்வேலி)	5,150	3,309	1				
6 வேலூர்	4,416	4,519	121				
7 இராமநாதபுரம்	3,602	3,402	54				
8 செங்கற்பட்டு (கிண்டியிலுள்ளது).	13,063	894	1				
9 சேலம்	4,191	1,783	..				
10 தஞ்சாவூர்	3,814	3,450	75				
11 திருச்சிராப்பள்ளி	6,290	2,785	30				
12 கன்னியாகுமரி	4,350	2,336	10				

1966-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் செயல்படத் தொடங்கிய மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவு, இம் மாநிலத்தில் செயல்படும் டன்னிரண்டு தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகளின் அலுவலகங்களை ஒருங்கிணைத்துக் கண்காணிக்கிறது. இந்த ஆண்டில் பல மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் (தொழில்முறை வழிகாட்டும்) உதவி இயக்குநர் பணியாளர் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்தினார். கிண்டியிலுள்ள செங்கற்பட்டு மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம், இராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம், வேலூர், சென்னை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்கள் ஆய்வற்றிலுள்ள தொழில்முறை வழிகாட்டும் பிரிவுகள் ஆற்றியுள்ள பணியை அவர் மதிப்பீடு செய்தார்.

மாதிரிப் பயிற்சி நிலையத்திலும் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு தொழில்முறை வழிகாட்டும் அதிகாரிகள் மாணவர்களின் விருப்பச் சோதனைகள் நடத்தினர். இச் சோதனைகளை நடத்த மற்ற மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளும் அமைக்கப் பட்டனர்.

1968 மார்ச் 19]

VI. வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் அறியும் பிரிவு — ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் சேகரிப்பிற்காக மூன்று காலண்டுகளில் (அதாவது, 1967 மார்ச், ஜூன், செப்டம்பரில் முடிவடையும் காலப் பகுதியில்) தகவல் சேகரிப்புப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிடைத்த விவரம் வருமாறு:—

காலாண்டு முடிவடைதல்.	சேட்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	பதில் அறிவித்தவைகளின் எண்ணிக்கை.	பதில் கிடைத்த சத வீதம்.
----------------------	--------------------------------------	----------------------------------	-------------------------

(1)	(2)	(3)	(4)
1967—			
மார்ச்	16,427	15,846	96.5
ஜூன்	16,219	15,502	95.4
செப்டம்பர்	16,083	15,519	96.5

இந்த ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டன:—

(1) 1966-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர், டிசம்பர் ஆகிய திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டு பகுதிக்கான மாநில வேலை வாய்ப்பு ஆய்வு அறிக்கைகள்.

(2) 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர், மார்ச் திங்களில் முடிவடையும் காலாண்டுப் பகுதிக்காக பற்றுக்குறைத் தொழில்கள் குறித்த அறிக்கைகள்.

(3) 1966-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியில் உள்ள நிலவரப்படி வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படவிருக்கும் பொறியியல் பட்டம் பெற்ற விண்ணப்பதாரர்கள் குறித்த சிறப்பு ஆய்வின் மீது கண்ட அறிக்கை 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் வெளியிடப்பட்டது.

(வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் அறிவிப்பு) உதவி இயக்குநர், செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் அறிவிப்பு களப் பிரிவுகளின் பணியைப் பார்வையிட்டார்.

VII. மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, சென்னை-6.— இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு அதன் வழக்கமான கொழில் ஆய்வு பகுப்பாய்வுப் பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தது. கீழ்க்கண்ட வகைப் பணிகள் முடிவுற்றன. பல தொழில்கள் சம்பந்தமான பல விரிவான வரைவு விளக்கங்களும் அறிக்கைகள் முதலியவையும் புதுடிவில், வேலை வாய்ப்பு, பயிற்சியளிப்புத் தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன.

(I) மூலப்பணி—3 தொழில்கள்.

(II) சரிபார்க்கும் பணி—74 தொழில்கள்.

இந்த ஆண்டுகளில் இம் மாநிலத்தில் சென்னை மாநகரிலும் மாவட்டங்களிலும் உள்ள 72 நிறுவனங்களை/நிலையங்களை மாநிலத் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார்; தொழில்கள் பற்றிச் சரிபார்த்தறிய/ஆராய வல்லுநர்களுடனும் இவர் கலந்தாலோசித்தார்.

புதுடில்லியில் 1967-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 21-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி வரையில் வேலை வாய்ப்புப் பணியில் ஆராய்வதற்கும் பயிற்சியளிப்பதற்கும் ஆன மத்திய நிலையத்தின்

[1968 மார்ச் 19]

நடைபெற்ற வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளுக்கான ஒருங்கிணைப்புப் பயிற்சிப் படிப்பிலும் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25-ம் தேதி முதல் 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 5-ம் தேதி வரையில் வேலை வாய்ப்புப் பணியில் ஆராய்வதற்கும் பயிற்சி அளிப்பதற்கும் ஆன மத்திய நிலையத்தில் நடைபெற்ற தொழில் தகவல் அறிவிப்புப் பயிற்சிப் படிப்பிலும் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி கலந்து கொண்டார். 1967-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில்—தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இம் மாநிலத்தில் நடைபெற்ற விருப்பச் சோதனை நிகழ்ச்சியிலும் மாநிலத் தொழில் தகவல் அறிவிப்பு அதிகாரி கலந்து கொண்டார்.

மாநிலத் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு, கொடிகலன் பணியாளர் சம்பந்தமான சிறுநூல் ஒன்றை வெளியிட்டது.

“செவிலியர்” குறித்த மற்றொரு சிறு நூல் முடிவு பெற்றுள்ளது. புதுடிஸி, வேலை வாய்ப்புப் பணியில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கும் பயிற்சியளிப்பதற்குமான மத்திய நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்று வந்த மலேசிய அதிகாரிகள் இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தைப் பார்க்க விரும்பினர். தொழில் முறைத் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவு செயல்படும் முறை குறித்து அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. உள்ளூர்ப் பள்ளி ஒன்றின் வாழ்க்கை வழிகாட்டும் ஆசிரியர் ஒருவரும், ஸயோலா கல்லூரியில் சமூகப் பணியில் எம். ஏ. படிக்கும் மாணவர் ஒருவரும் இந்தத் தொழில் முறைத் தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவின் செயல்முறை பற்றி அறிந்துகொண்டு பயிற்சி பெற வர்களாவர்.

இருபது வாழ்க்கை வழி காட்டும் சிறு நூல்கள் தமிழில் அச்சிடப்பட்டு விற்பனைக்காக வேலை வாய்ப்பு அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன.

VIII. சென்னையில் உள்ள வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரியின் செயல்கள்—பதிவு செய்தல்.—ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில் 1,434 பர்மா அகதிகளும் 149 இலங்கை அகதிகளும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பு உதவி நாடிப் பதிவு செய்திருந்தனர்.

வேலை வாய்ப்பு.—மொத்தத்தில் 174 பர்மா அகதிகளும் 10 இலங்கை அகதிகளும் ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

பதிவேடு.—இம் மாநிலத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களின் பதிவேடுகளில் உள்ளவாறு 1,103 பர்மா அகதிகளும் 123 இலங்கை அகதிகளும் வேலை வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர்.

அனுப்பப்பட்ட மனுக்கள்.—அகதிகளிடமிருந்து வந்த 59 விண்ணப்பங்கள் தொழிலதிபர்களிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட்டன; வந்த 502 மனுக்கள் மீது இந்த அலுவலகம் நடவடிக்கை எடுத்தது.

தொழிலதிபர்கள் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டனர்.—ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில் 127 தொழிலதிபர்களிடம் வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி தொடர்பு கொண்டார், பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு—அளிப்பது சம்பந்தமாகவே அவர் அவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார்.

அகதிகளுக்கு வழி காட்டுதல்.—ஆய்வினுள்ள காலப் பகுதியில் இந்த அலுவலகத்திற்கு வந்த பதிவு செய்த சமார் 500 அகதிகளுக்குத் தனிப் பட்டவகையில் வழி காட்டப்பட்டது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளும் வசதிகளும் அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பது குறித்து தகுந்த அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1968 மார்ச் 19]

IX. உழைப்புச் சக்தியும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களும்—எய்திய சாதனை —(1) 1967-68-ல் சிறப்பு வேலை வாய்ப்பு நிலவரம், தகவல் அறிவிப்புப் பிரிவிற்கான மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப் படுவதற்காக அலுவல்தி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(2) 1966-67-ல் தொடங்கப்பட்ட மாநிலத் தொழில்முறை வழிகாட்டும் கழகப் பிரிவு 1967-68-ம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்படுகிறது.

(3) ரூ. 17,100-க்கு வாழ்க்கை வழிகாட்டும் சிறுநூல்கள் அச்சிடப் பட்டுள்ளன.

(4) மதுரையில் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு, வழி காட்டும் கழகம் ஒன்று அமைப்பதற்கும் பல்கலைக் கழக வேலை வாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு, வழிகாட்டும் கழகத்திற்குப் பயிற்சிபெற்ற உதவியாளரை நியமிப்பதற்குமான செயற்குறிப்புகளை அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது; இது குறித்த ஆலோசனை வெளியிட எதிர்பார்க்கிறது.

X. 1968-69-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.—(1) மதுரையில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு, வழிகாட்டும் கழகம் அமைத்தல்.

(2) பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் அறிவிப்பு, வழிகாட்டும் கழகத்திற்கான பயிற்சிபெற்ற உதவியாளரை நியமித்தல்.

(3) தலைமையிடங்களில் பணியாளர் பயிற்சிப் பிரிவை நிறுவுதல்.

(4) வாழ்க்கை வழிகாட்டும் சிறு நூல்களைத் தமிழில் அச்சிடுதல்.

மேற்படி திட்டங்களுடன் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்காக மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலகம் ஒன்றை அமைப்பதும் இப்போது சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குக் க வேலை வாய்ப்பு அலுவலகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான அரசாங்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

VIII. கைப்பணியாளர் பயிற்சித் திட்டம்.

பயிற்சி பெற்ற மனித சக்தி கிடைப்பதைப் பொறுத்துத்தான் இதன் வளர்ச்சி அமைந்துள்ளது. இம் மாநிலத்தின் விரைந்த தொழில் முன் னேற்றத்தின் காரணமாகக் கைப்பணியாளர் பயிற்சியின் முக்கியத்துவமும் அதிகரித்துள்ளது. பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் பெருமளவு தேவைப் படுவதைச் சரிக்கட்ட கைப்பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் வசதிகளும் பெருமளவு பெருகியுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில், 9,600 பேர் பயிற்சி பெறும் வசதியுடன் 30 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் இருந்தன. 1966-67-ல் கூடுதலாக 3,000 பேர் பயிற்சி பெற வசதி செய்யப்பட்டது. மொத்தம் 31 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் இருந்தன; மொத்தம் 12,600 பேர் பயிற்சி பெற வசதியேற்படுத்தப்பட்டது. தொழில் பழகும் பயிற்சித் திட்டத்திற்கு ஒப்ப அமைந்திருக்கும் வகையில் இப் படிப்பின் கால அளவும் பாடத் திட்டம் முதலியனவும் திருத்திப் பமைக்கப்பட்டுள்ளன. தொழில் பழகும் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் அடிப்படைப் பயிற்சிக் கால அளவிற்கு ஓராண்டுப் படிப்புத் தொடராக ஒத்துவரும் வகையில் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் கற்பிக்கப்படும் படிப்புகள் ஓராண்டிற்கும் இரண்டாண்டிற்கும் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிதி வசதிக் குறைவு காரணமாக இந்திய அரசு, திட்ட ஒதுக்கீ டைக் குறைத்துள்ளது. தற்ோ உள்ள மூன்று தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களை விர்வுபடுத்தும் வகையில் 1967 ஆகஸ்டு திங்களில் 504 பேரைக் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வசதியேற்படுத்தப்பட்டது. 1968-69-ல் கூடுதலாக 1,008 பேரைச் சேர்த்துக் கொள்ள வசதியேற்படுத்தித் தர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

[1968 மார்ச் 19]

தொழில் பழகம் பயிற்சித் திட்டம்—1961-ம் ஆண்டு தொழில் பழகம் சட்டத்தின் கீழ், தொழில் நிறுவனங்கள் தொழில் பழகம் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினருக்குப் பயிற்சியளிப்பது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. 1961-ம் ஆண்டு தொழில் பழகம் சட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் தொழில் பழகம் பயிற்சித் திட்டம், இம் மாநிலத்தில் அமைந்த தொழிற்சாலைகளின் ஒத்துழைப்புடன் சீராகச் செயல்பட்டு வருகிறது. மூன்றாம் திட்ட இறுதியில் இம் மாநிலத்தில் 2,600 தொழில் பழகுவோர் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நான்காம் திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தின் கீழ், இதுவரை 40 தொழில்கள் பயிற்சிக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன; ரசாயனம், கட்டுமானம், அச்சடித்தல், மின் அணுவியல், பெறியியல் முதலிய பல்வேறு தொழில்களில் மேலும் 40 முதல் 50 வரையுள்ள தொழில்களில் பயிற்சியளிக்கவும் இந்திய அரசு கருதி வருகிறது. இத் திட்டத்தை விரிவாக்கிப் பலவகைகளில் சீராக்கிய பின் நான்காம் திட்டக் காலத்தில் தொழில் பழகுவோருக்கு மேற்கொண்டும் 3,000 வேலைவாய்ப்பு இடங்களைத் தேடித்தரும் இலக்கை அடைவதற்கும் இயலும்.

சிறியதும் பெரியதுமான 350-க்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள், இச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகின்றன. முழு நேரத்திற்கும் குறுகிய காலத்திற்கும் தொழில் பழகம் சுமார் 3,500 பேர், தற்போது இம் மாநிலத்தில் பயிற்சிபெற்று வருகிறார்கள்.

தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு மாலை நேர வகுப்புகள்.—நான்கு இடங்களில் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. பணிக்களரியில் தேவைப்படும் கணக்க வரைவுகளில் தொழிலாளர்களின் படிப்பறிவைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் சென்னையில் இரண்டு நிலையங்களும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும் பதுரையில் ஒன்றும் ஆக நான்கு இடங்களில் இவ் வகுப்புகள் நந்து வருகின்றன. இந்த வகுப்புகள் வாரத்தில் மூன்று நாட்களுக்கு நடத்தப்படுகின்றன. சுமார் 368 தொழிலாளர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். நான்காம் திட்டக் காலத்தில் மேற்சொன்ன நான்கு நிலையங்களிலும் 800 பேர் பயிற்சி பெறும் வசதியுடன் இந்த வகுப்புகளை நடத்துவதற்கான வசதிகளைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் சீர் செய்ய கிண்டி, மத்தியப் பயிற்சி நிலையத்தில் இந்திய அரசின் முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று இப்போது செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பொற்கொல்லர்களுக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பகுதி நேரத் திட்டம்.—சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, பேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் இரண்டாண்டிக் கால அளவுள்ள பகுதிநேரப் பயிற்சிப் படிப்பைத் துவக்கி வருவதற்கான சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. பொற்கொல்லர்கள், பலவகை வடிவமைப்புகள் தயாரிப்போர், கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஆகியோரின் நலனிற்காக ஆதாயமான தொழில் நடத்தி முன்னேற்றம் பெறுவதற்கு ஏற்ற வகையில் பொறியியல் திறனை வளர்த்துக்கொள்ள விரும்புச்வோருக்கு மாலை 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரையில் வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த நான்கு தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் தற்போது 60 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

கிராமப் பயிற்சி நிலையங்கள்.—தற்போதுள்ள திட்டங்களை விரிவுபடுத்துவதன் கிராமக் கைவினைஞர்களின் நலனுக்காக இத் திட்டப் பகுதிகளில் கிராமப் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு முனைந்து ஆலோசித்து வருகிறது. இத் திட்டம் இத் தி செயப்பபட்டதும் இத் திட்டக் காலத்தில் சில கிராமப் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தக் கருதியுள்ளது.

1968 மார்ச் 19]

பொது—A. பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்கான பணிகள்.—மறுவாழ்வு அளிக்கும் பணியாக, தொழிற் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றில் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கையில் 5 சதவீதம், பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. பெற்றோர்களுடன் தங்கியிருந்து பயிற்சிப் படிப்பு பெறுபவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூ. 25 உதவிப் பணமும் பெற்றோர்களை விட்டு வந்து தனிபே பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ரூ. 55 உதவிப் பணமும் வழங்கப்படுகிறது. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறும் ஹரிஜன வகுப்பினர்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் மாதத்திற்கு ரூ. 43 படிப்பு உதவிப் பணம் அளிக்கப்படுகிறது.

B. தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கும், உண்ணை இல்லங்களுக்கும், ஆசிரியர் குடியிருப்புகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுதல்.—முப்பது தொழிற் பயிற்சி நிலையங்கள் அவற்றிற்கான சொந்தக் கட்டிடங்களில் அமைந்துள்ளன. இருபத்து மூன்று தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் உண்ணை இல்லங்கள் உள்ளன. படிப்படியான திட்டத்தில் நான்காம் திட்டக்காலத்தில் எஞ்சிய தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் உண்ணை வசதியுடன் கூடிய மாணவர் இல்லங்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இம்மாதில்த் திவள்ள 22 தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு ஆசிரியர் குடியிருப்புகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. மற்ற தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களிலும் நான்காம் திட்டக் கால இறுதிக்குள் ஆசிரியர் குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டி.—பெருமளவு விரிவுபடுத்தப்பட்ட போதிலும் பயிற்சித்தரம் குறையவில்லை. பயிற்சி அளிப்பதை அவ்வப்போது மதிப்பீடு செய்தல், முன்னேற்றச் சோதனைகள் நடத்துதல், முறையாகக் கற்பித்தல் இவற்றின் மூலம் இந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களில் அளிக்கப்படும் பயிற்சியின் தரம் குறையாவண்ணம் காக்கவும் தரம் உயரவும் வழி செய்யமுடிகிறது. கடந்த இரண்டு அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டிகளின் முடிவுகளிலிருந்து தெளிவாக்கப்பட்டவாறு, இம்மாதில்தெதில் பயிற்சி பெறுபவர்களின் திறன் உயர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. அனைத்து இந்தியத் திறமைப் போட்டி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து ஒரு தொழிலில் அல்லது பிறவற்றில் ஒவ்வொரு போட்டியிலும் தமிழ்நாடு முதல் பரிசைப் பெற்று வருகின்றது.

மொத்தச் செயல்திறனிலும் இந்தியாவில் தமிழ்நாடே சிறந்ததென அறிவிக்கப்பட்ட பெருமையும் தமிழகத்தைச் சாரும், தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகளுக்குக் குடியரசுத் தலைவர் சுமத்ர தேயம் பெறும் சிறப்பும் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்துள்ளது.

[1968 மார்ச் 19]

இணைப்பு

முக்கிஷப் புள்ளி விவரக் குறிப்புகள்

ஆண்டு.	நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	வேலைக்கமர்த்தப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை.	வசூலிக்கப்பட்ட உரிமக் கட்டணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
ரூபாய். காசு.			
(1) தொழிற்சாலைகள் சட்டம்—			
1965	6,884	3,66,279	15,33,233 00
1966	6,994	3,92,765	
1967	7,177	..	
(2) தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டம்—			
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்—			
1966	1,87,770	2,08,162	
1967	1,87,869	2,09,281	
1968	1,88,843	2,09,424	
(3) தமிழ்நாடு பீடித் தொழிற்சாலை வளவுகள் (தொழிலாளர் நிபந்தனைகளை முறைப்படுத்தல்) சட்டம்—			
1965-66	3,074	58,088	74,229 00
1966-67	2,932	46,487	52,679 50
1967-68	2,226	33,190	35,611 00
(4) தமிழ்நாடு ஓட்டல் நிறுவனங்கள் சட்டம்—			
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்—			
1967	19,986	67,835	1,54,437 50
1968	21,021	63,087	1,28,480 50
(5) மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம்—			
ஆண்டுத் தொடக்கத்தில்—			
1966	291	83,636	
1967	301	84,764	

(6) தொழிலாளர் வருவிக் கால வைப்பு நிதிச் சட்டம்—

128/2-19

சுண்டு.

(1)

இச்சட்டம்
செயலிலுள்ள
நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

(2)

3,755

4,481

4,979

இத்திட்டத்தில்
சேர்ந்துள்ள
தொழிலாளர்களின்
எண்ணிக்கை.

(3)

4,42,119

5,01,722

5,35,790

வசூலித்த
தொகை.

(4)

677.59

619.95

793.74

நிர்வாகச்
செலவு.

(5)

14.99

16.42

18.89

மேற்பார்வைச்
செலவு.

(6)

9.05

2.26

2.48

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1968 மார்ச் 19]

நினைப்புரை

(7) தொழிலாளர் அரசாங்க ஈட்டுதல் சட்டம்

ஆண்டு.	இச்சட்டம் செயலிலுள்ள இடங்கள்.	சட்டத்தினால் பலனடைந்து வரும் தொழிலாளர்கள்.	பண உதவி நலன்				மகப்பேறு நலன்.	மருத்துவ நலன் அளிப்பதற்கான செலவு.
			நோய்வாய்ப்படுவதற்கான நலன் நீண்டகாலத்திற்கு நீங்காத பணிகளுக்கான விரிவு செய்த நலன் உட்பட்டது.	தற்காலிகமாகச் செயல்திறன் அற்றுப்போன தற்கால நலன்.	நிலையாகச் செயல்திறன் அற்றுப்போன தற்கால நலன்.	நம்பிவாழ் பவர்களுக்கான நலன்.		

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1966 ..	36	2.83	82.82	6.14	5.30	0.71	0.62	93.53	
1967 ..	39	1.07	95.03	7.00	6.31	0.75	5.90	145.00	

(தொழிலாளர்கள்).
2.23
(குடும்பப் பிரிவுகள்).

(8) மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் சட்டம்—

ஆண்டு.

நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.

வேலைக்கமர்த்தப்
பட்ட தொழிலாளர்
களின் எண்ணிக்கை.

வசூலிக்கப்பட்ட பதிவுக்
கட்டணம்.

வசூலிக்கப்பட்ட புதுப்
பிப்பதற்கான கட்டணம்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1967-ம் ஆண்டின் இறுதி	73		ரூ. 38,712-25

(9) சம்பளம் அளித்தல்—

ஆண்டுகள்.

செயல்படுத்தும்
நிறுவனங்களின்
எண்ணிக்கை.
(தொழிற்சாலைகள் உட்பட)

இச் சட்டத்தினால்
பலன்பெறும்
தொழிலாளர்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)	(2)	(3)
1965	20,043	587,453
1966	31,108	574,589
1967	35,563	684,683

(10) குறைந்தளவுக் கூலிச் சட்டம்—

1965	10,252	157,625
1966	6,709	74,249

(தொழிற்சாலைகள்
நீங்கலாக).

(தொழிற்சாலைகள்
நீங்கலாக).

(11) தொழிற் சங்கங்கள் சட்டம்—

1966 ஜனவரி 1-ம் தேதியுள்ள
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(1)

1,331

(12) வேலை நிறுத்தங்கள்—

ஆண்டுகள்.

(1)

1965	..	..	..	..
1966	..	..	..	..
1967	..	..	..	..

1967 ஜனவரி 1-ம் தேதிய
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்களின்
எண்ணிக்கை.

(2)

1,336

நடைபெற்ற
வேலை நிறுத்தங்கள்.

(2)

135

178

305

1968 ஜனவரி 1-ம் தேதிய
நிலவரப்படி அமைந்த
தொழிற் சங்கங்கள்.

(3)

1,530

இழந்த மனித
உழைப்பு நாட்கள்.

(3)

454,401

754,612

1,120,517

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS